

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIV Nr. 6645

Joi 10 iunie 1965

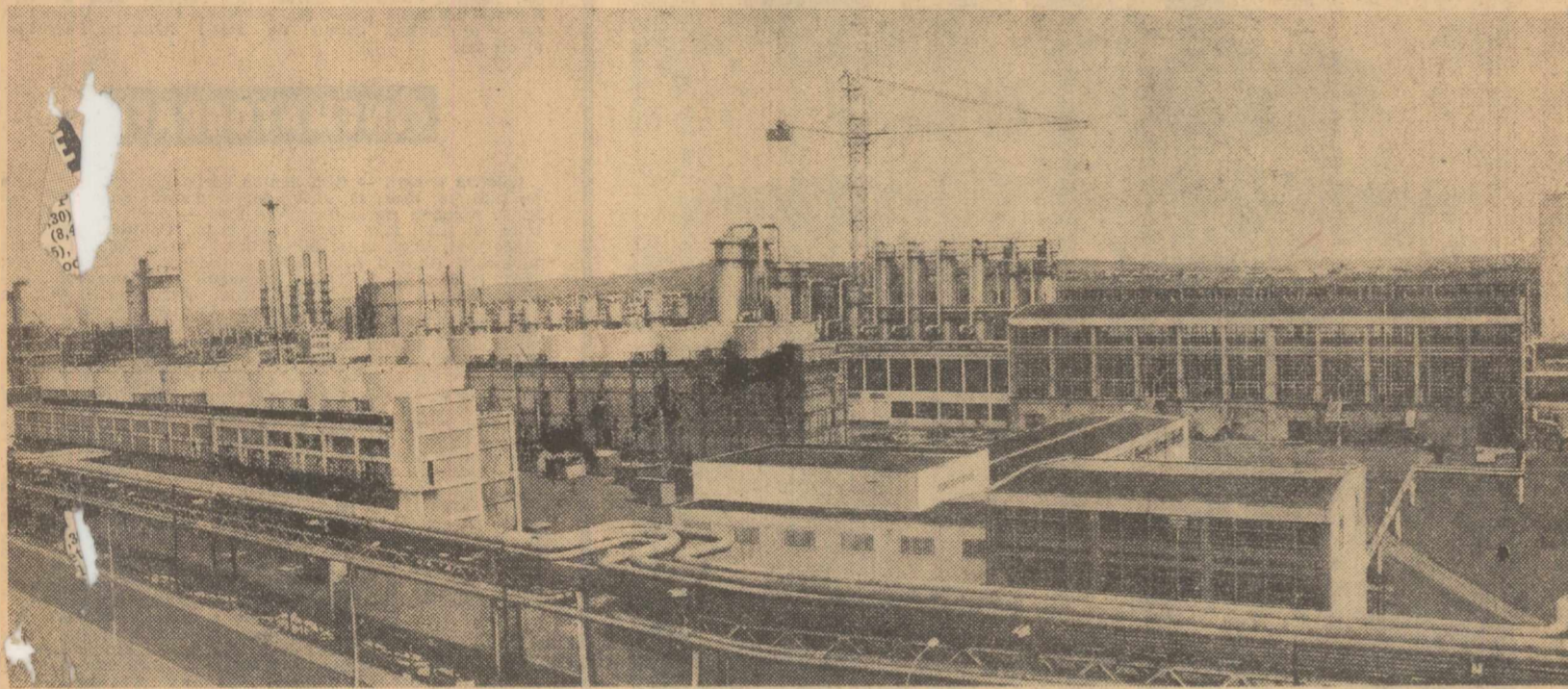
6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

- Cea mai mare universitate tehnică a țării (pag. a II-a)
- Temă pentru o anchetă medicală: — CE VIRSTĂ AVEȚI? (pag. a II-a)
- VIAȚA CULTURALĂ (pag. a IV-a)

Sub cavalcada energiei descătuseate...

de ION BRAD

Fabricile de produse anorganice de la Combinatul chimic din Craiova

Foto: M. Andreescu

In pag. III-a

Proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. ÎN DEZBATERE

AGRICULTURA

Proiectele de Directive deschid:

UN VAST CÎMP DE ACTIVITATE PENTRU GEOLOGI

Importante sînt sarcinile ce revin cercetării geologice în sporirea resurselor minerale necesare dezvoltării economiei naționale în viitorul cincinal și lărgirea bazei energetice a țării în perioada următoare de 10 ani, așa cum se reflectă în proiectele de Directive care urmează a fi supuse dezbaterii celui de-al IV-lea Congres al P.M.R. Partidul a înscris în proiectele de Directive sarcini vaste, științifice fundamentale, întemeiate pe posibilitățile reale ale țării, strîns legate de continua dezvoltare a economiei și de ridicarea bunăstării poporului nostru. Atragea atenția în circuitul economic a noi resurse, atât a substanțelor cunoscute cît și a unor categorii noi de minerale, constituie o condiție esențială pentru dezvoltarea bazei de materii prime a industriei noastre.

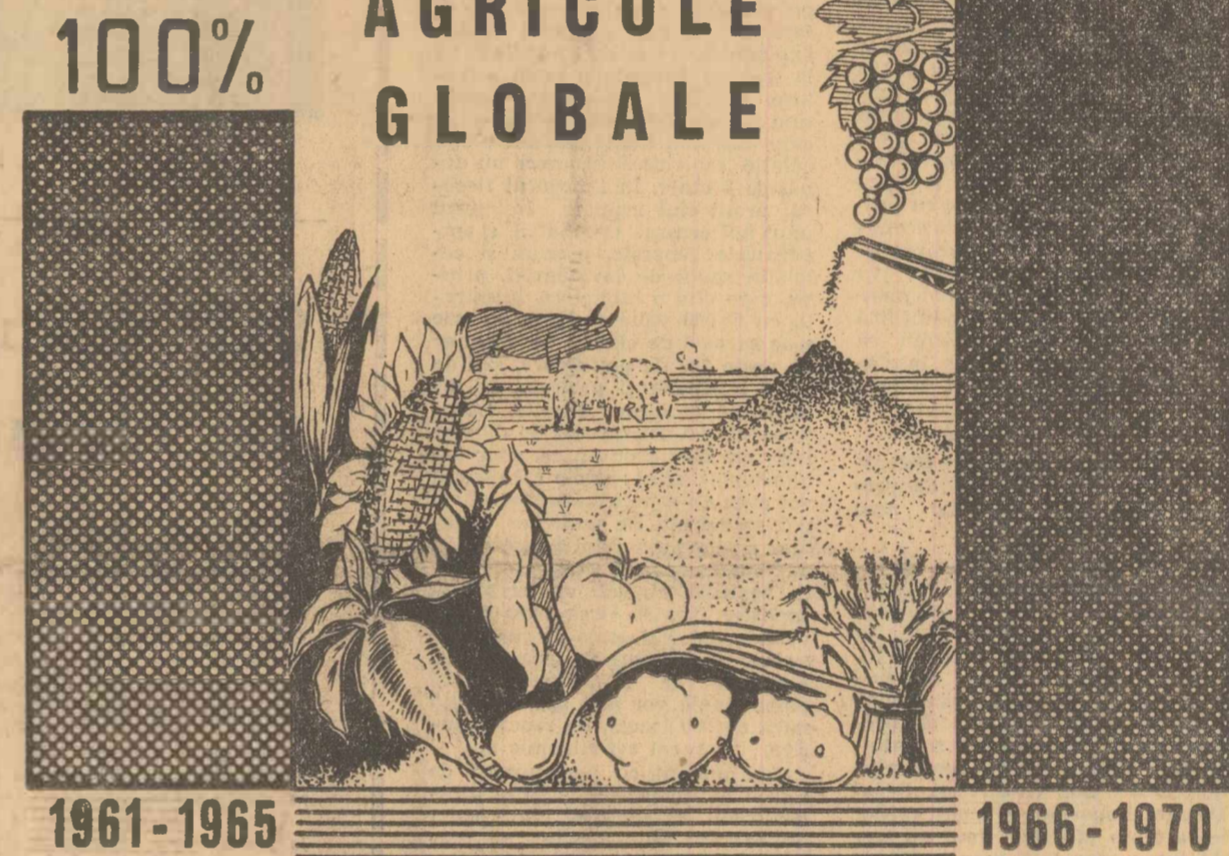
Cercetările geologice, menite să asigure materiile prime minerale necesare industriei mijloacelor de producție, energeticii și altor ramuri, li se aloacă investiții de peste 14 miliarde lei, aproape 6 la sută din totalul investițiilor pe economia națională. Rezultatele activității geologice trebuie apreciate după măsura în care rezervele de resurse minerale puse în evidență ajung să fie exploatate cu o eficiență economică cît mai înaltă. Aceasta reliează necesitatea executării unor lucrări de explorare bazate pe studii tehnice și economice temeinice, a concentrării lor acolo unde există suficiente date care să justifice cheltuirea fondurilor. Lucrările legate de cercetarea geologică vor trebui să fie judicious analizate și să fie pe baza prospectării prealabile, iar la efectuarea lor este necesar să fie folosite din plin cele mai avansate metode științifice și tehnice, care permit o execuție și o interpretare calitativ superioară a rezultatelor. De aceea, un rol important îl au experimentarea și aplicarea pe scară mai largă în geofizică a unor metode moderne, de înaltă productivitate, ca: sonajul seismic direcțional reglabil, polarizarea provocată, metoda umbrelor electromagnetice între foraje; în tehnica forajului se va extinde forajul cu turbina, cu diamante, cu aer și cu noroi aerat, iar în laboratoare se vor dezvolta cercetările complexe la înalt nivel științific pentru valorificarea substanțelor minerale puse în evidență prin lucrările geologice.

Pentru lărgirea bazei de materii prime, se prevede, potrivit proiectelor de Directive, un complex program de cercetări geologice îndreptate, în primul rînd spre creșterea rezervelor de țift, gaz metan, mine-auri neloaze și nemetalifere. O atenție deosebită se va acorda cercetării din timp a structurilor de hidrocarburi (petrol și gaze), care în viitorul plan cincinal li vor fi anei aproape 3/4 din volumul total al cercetărilor geologice. Perspectivele noi pentru creșterea rezervelor de hidrocarburi sînt legate îndeosebi de cercetarea formațiunilor situate la adîncimi mai mari, sub nivelul exploatareilor actuale, precum și în regiuni noi sau mai puțin cercetate. În vederea cercetării acestor zone și bazine sînt prevăzute încă de acum lucrări de cercetare geologică, folosindu-se

raport cît mai judicious între creșterea rezervelor industriale și a celor de perspectivă. Efectuarea unor ample lucrări geologice la zăcămintele cunoscute și exploatate, conjugată cu lucrările de prospectare și explorare în zone noi de perspectivă, permite punerea în evidență a noi rezerve de substanțe minerale utile spre a se asigura, într-o măsură cît mai mare, nevoile producției din resurse proprii. Totodată, pentru orientarea cît mai rațională a activității geologice, se resimte necesitatea sporirii studiilor de sinteză, îndeosebi pentru minereuri și hidrocarburi.

(Continuare în pag. a V-a)

CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE GLOBALE

ARMONIE ȘI CONFLICT ÎNTR-O FAMILIE INDUSTRIALĂ

- O formă superioară de organizare a producției
- Marca colectivă a fabricii
- Părinți exigenți, nu părinți vitregi
- Comenzile partenerilor sînt sarcini de plan
- Asistență sporită din partea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini

Zvelte, în culori pastelate, modelele autocamioane „Carpați” și „Bucegi” străbat nelincștat drumurile patriei. Ele aprovizionează fabricile și uzinele cu materii prime, duc șantierelor materiale de construcții, asigură magazinelor mărfurile necesare. „E plăcut să lucrezi pe o asemenea mașină! — ne spune un șofer din Ploiești, pe care l-am întîlnit la stația de benzină din Sînzia. Lăsată din frîu „prinde” aproape 100 de km pe oră”. Noile tipuri de autocamioane, apreciate pentru performanțele lor înalte în exploatare, constituie o mătură a priceperii constructorilor de mașini din țara noastră, a capacității de a realiza produse la nivelul tehnicii moderne.

Mulți dintre cei ce admiră autocamioanele românești consideră inițialele „SR” drept „marca fabricii” traducînd-o prin numele uzinei brasovene — „Steagul roșu”. Ea înmănușează însă rodul muncii a încă 65 colective de întreprindere care cooperează, în aceeași familie, la realizarea celor aproape 2.500 de piese și subansamble de autocamionul.

Cu alte cuvinte, autocamioanele poartă o „marcă” a fabricii colective. Experiența cîștigată în fabricație demonstrează eficiența cooperării între întreprinderi bazată pe adîncirea profilului și specializării producției; aceasta s-a dovedit și se dovedește o plînghe importantă pentru progresul tehnic, pentru folosirea mai rațională a capacităților de producție, ridicarea nivelului

colectivelor componente ale acestei mari familii industriale și a forurilor conducătoare de resort unele probleme nerezolvate încă, anumiți deficienți care trebuie lichidate în mod hotărît.

La serviciul C.T.C. al uzinei „Steagul roșu” se urmărește îndeaproape, cu seriozitate, calitatea pieselor și subansamblelor primite de la parteneri. Inginerul Traian Nițulescu, șeful serviciului, ne-a spus: „Sosec mi și mi de repere. Cu unele excepții sînt corespunzătoare. Noi nu facem concesii. Autocamionul îi sînt asigurate condiții de fabricație la nivelul cerut”.

— Ce uzine manifestă mai puțină exigență față de calitatea comenzilor?

— Mai ales „Electroprecizia” din Săcele și Uzina de piese auto din Colibași. Unele neajunsuri ne provoacă și Fabrica de cauciu din Brașov. Desigur, semnaldm întreprinderilor defecțiunile sesizate, propunem măsuri. Am întocmit și un referat, care a fost prezentat recent la consfățuirea în care am dezbătut împreună cu colaboratorii noștri problemele calității. Cîștii-I, pun unele probleme acute ale cooperării noastre.

Directorul comercial al uzinei „Steagul roșu” îi revine sarcina de a urmări asigurarea ritmică pentru montaj a întregii cantități de piese și subansamble realizate prin cooperare.

— În calitatea pe care o aveți, ce ne puteți spune despre îndeplinirea obligațiilor de cooperare?

Comparativ cu anii trecuți, a spus ing. Ion Crăciun, relațiile de colaborare sînt acum mult mai bune. O primă și principială sarcină a uzinelor colaboratoare e aceea de a livra la termen, conform graficului, piesele și subansamblele pentru autocamioane. Acest obiectiv este bine urmărit în unele întreprinderi. Dar să examinăm un grafic. Priviți: Fabrica de cabluri și radiatoare din Brașov n-are nici o întîrziere și nici un refuz, ceea

ce denotă că și calitatea este corespunzătoare. Iată însă situația Uzinei de piese auto-Colibași: În perioada 1—25 mai a rămas datorate cu 230 cutii de viteză pentru autocamioanele de 5 tone.

La începutul anului uzina „Metrom” nu livra ritmic piesele turnate sub presiune. Am arătat conducerei uzinei consecințele, a înțeles și a pus la punct tehnologia de fabricație. Și conducerea întreprinderii noastre a luat, la rîndul ei, măsuri ca semifabricatele necesare turnării să fie trimise la timp „Metromului”. De ce să nu recunoaștem, nerimnicitatea în livrare era determinată uneori chiar de întîrzierile noastre.

— Uzina coordonatoare nu trebuie să dea exemplu în respectarea disciplinei contractuale?

— N-am vrut să spun asta. Sînt însă unele deficiențe.

Constantin CAPRARU
(Continuare în pag. a V-a)

Cei „nouă meșteri mari” ai lui Manole legendar, deveniți acum mii și mii, înălță hidrocentrala de pe Argeș, fără să mai îngroape în muntele de beton fința cea mai înaltă. Inseși munca și pricepera acestor constructori ce se vor muta peste un an la Porțile de Fier și pe alte șantiere a devenit un simbol al statorniciei, al durabilității, al înfrîntării timpului. Inima industrială a acestei regiuni a început să bată cu adevărat abia în anii noștri. Ea va pulsa și va propulsa în curînd mai multă lumină, zcînuind cu putere în rețeaua sistemului energetic național.

(Continuare în pag. a II-a)

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
Domnului CHIVU STOICA,
Președintele Consiliului de Stat
at Republicii Populare Române

BUCUREȘTI

Mulțumindu-vă pentru salutul cordial transmis cu ocazia sărbătorii celei de-a X-a aniversări a primei Conferințe de la Bandung, în numele poporului și guvernului Republicii Indonezia îmi exprim speranța că sărbătorirea va constitui o nouă manifestare a hotărîrii poporului de a-și continua lupta pentru lichidarea colonialismului și imperialismului, împotriva forțelor agresive care încearcă să împiedice aspirațiile popoarelor spre libertate și pace.

Folosindu-mă de acest prilej, urez Excelenței Voastre multă sănătate și fericire, iar poporul român pace și prosperitate.

SUKARNO
Președintele Republicii Indonezia

PROECTELE DE DIRECTIVE ALE CONGRESULUI AL IV-lea AL P.M.R.

ÎN DEZBATERE

AGRICULTURA

Înaltă răspundere pentru avuția tehnică a agriculturii

„Consider că în proiectul de Directive este bine să se prevadă ca în anul cincinalului următor, în pas cu înzestrarea agriculturii cu mașini agricole perfecționate, să se adapteze noilor condiții programele școlilor de mecanizatori pentru a le da cunoștințele necesare care să-i ajute la mînuirea utilajelor mult mai complexe”.

Dezvoltarea continuă a bazei tehnice a agriculturii constituie o condiție esențială pentru intensificarea producției, pentru sporirea recoltelor și asigurarea stabilității lor, indiferent de condițiile climatice. Exprimind consecvența cu care Partidul Muncitoresc Român continuă și în următorii ani politica sa științifică de dezvoltare armonioasă a întregii economii naționale, proiectul Directivelor Congresului al IV-lea, acest program mare de înflorire a țării noastre și de creștere a bunăstării poporului, acordă o deosebită importanță dezvoltării, pe mai departe, a bazei tehnice a agriculturii.

În proiectul de Directive este bine să se prevadă ca în anul cincinalului următor, în pas cu înzestrarea agriculturii cu mașini agricole perfecționate, să se adapteze noilor condiții programele școlilor de mecanizatori pentru a le da cunoștințele necesare care să-i ajute la mînuirea utilajelor mult mai complexe”.

Deosebită importanță pentru efectuarea în cadrul epocilor optime a lucrărilor agricole și creșterea randamentelor la hectar sunt și acele prevederi din proiectul de Directive care se referă la introducerea unei game mai variate de tractoare, de puteri și vitezi diferite, precum și a mașinilor de mare productivitate. În următorii ani, alături de tractoarele de 65 C.P., vor lucra pe ogoare diferite tipuri de tractoare, care vor permite mecanizarea lucrărilor la cultura sfeclii de zahăr și cartofilor, în lexicul culturii și în alte ramuri agricole.

Se va completa, totodată, sortimentul de mașini care se folosesc în cultura de mare, realizându-se, treptat, utilaje de productivitate mărită, cu caracteristici tehnice superioare, corespunzătoare progreselor tehnice actuale.

O mare parte din aceste investiții vor fi îndreptate spre construirea de noi stațiuni de mașini și tractoare, spre mărirea parcului de mașini al S.M.T. și G.A.S. Astfel, dacă la sfîrșitul acestui an vor exista 268 S.M.T.-uri, în 1970 numărul lor va spori la peste 320. Totodată, în 1970 în agricultură vor lucra peste 115 mii tractoare fizice, 47 mii combine pentru cereale păioase și un mare număr de alte mașini agricole cu caracteristici și performanțe ridicate, față de 81.000 tractoare și 36.000 combine cîte lucrau pe ogoare anul acesta. Avantajele, bineînțeles, sînt evidente. Se va intensifica gradul de mecanizare a diferitelor lucrări agricole, ceea ce, în ultimă instanță, va duce la realizarea unor producții mai mari.

Înzestrarea agriculturii cu tot mai multe mașini ridice unele probleme. În proiectul de Directive se arată că în următorii ani se va urmări amplasarea culturilor în zonele cele mai favorabile. Ținînd seama de aceasta, se impune ca o sarcină importantă, repartizarea judicioasă, în continuare, a utilajelor cu care va fi înzestrată agricultura, în funcție de condițiile concrete din zona respectivă, de planurile de cultură din fiecare unitate. Aceasta va asigura o tot mai bună desfășurare a proceselor de producție în unitățile agricole socialiste.

O a doua problemă la care aș vrea să mă refer este cea a pieselor de schimb. În proiectul de Directive se arată că aprovizionarea economiei cu piese de schimb atît pentru utilajele produse în țară, cît și pentru cele importate, se va îmbunătăți radical, că nivelul producției de piese de schimb va crește de cel puțin două ori în 1970 față de 1965. Traducerea în viață, de către industrie, a acestei prevederi este de cea mai mare importanță pentru lucrătorii de pe ogoare, intrucît, pe această cale, se vor scurta perioadele de reparație a mașinilor agricole și se realizează un randament sporit pe fiecare utilaj. Bineînțeles, aceasta presupune din partea organelor agricole cunoașterea exactă, operativă a nevoilor de piese de schimb, astfel ca cererile să corespundă nevoilor, ca ele să fie înaintate industriei din timp. Este o chestiune careia de viitor trebuie să i se acorde toată atenția.

Paralel cu completarea dotării atelierelor mecanice din agricultură cu utilaje și aparatură modernă, scotocesc că va trebui să se ridice nivelul tehnic al reparațiilor la tractoare și mașini agricole, spre a se prelungi durata lor de folosire între două reparații și a reduce într-o măsură cît mai mare opririle neproductive, cauzate de

- În anul 1970 în agricultură vor lucra peste 115 mii tractoare fizice, 47 mii combine pentru cereale și un număr tot mai mare de alte mașini agricole cu caracteristici și performanțe ridicate.
- Agricultură va primi în anul 1970 peste 1,1 milioane tone îngrășăminte chimice în substanță activă, de 3,5 ori mai mult decît în 1965.
- În anul 1966—1970 se va amenaja pentru irigații o suprafață de circa 400 mii ha, încît la sfîrșitul perioadei să se ajungă la o suprafață irigată de peste 600 mii ha.
- La sfîrșitul anului 1970 se prevede să se ajungă, pe întreaga țară, la circa 5 milioane bovine, peste 6,5 milioane porci, circa 13 milioane oi.

Fiecare lucrare de hidroameliorație să se justifice prin spor de recoltă

„Pentru a se obține un randament maxim în sporirea producției este necesar ca în dezvoltarea irigațiilor să se meargă pe cele mai moderne procedee tehnice de amenajare care să permită buna folosire a apei și mecanizarea lucrărilor”.

Ing. Nicolae MANTZ, director general — Comitetul de Stat al Apelor

În proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român se prevede ca o parte din cele 35 de miliarde investiții pe care agricultura le va primi din fondurile statului să fie destinată lucrărilor de hidroameliorații. În ultimii ani, la indicația conducerii partidului au fost întreprinse mari lucrări de îndiguirii și amenajare interioară a terenurilor situate în zonele inundabile din Lunca Dunării. Pe aceste terenuri se cultivă porumb, floarea-soarelui, plante furajere, obținîndu-se recolte mari. Pornind de la asemenea realizări, în proiectul de Directive se prevede terminarea îndiguirii terenurilor inundabile din Lunca Dunării. Totodată, se va trece la executarea unor importante lucrări de îndiguirii și desecare pe o suprafață de circa 300.000 ha, pe rîurile interioare.

Indiguirea terenurilor este doar un prim pas în ce privește măsurile care duc la sporirea producției. Este nevoie ca, în continuare, să se ia măsuri pentru folosirea lor cu randament maxim, astfel ca fondurile importante care au fost investite să poată fi recuperate cît mai repede.

Dintre măsurile agrotehnice care asigură obținerea unor recolte mari la hectar, irigarea culturilor prezintă o importanță deosebită. În proiectul de Directive se preconizează ca suprafața irigată să se extindă la 400.000 ha ajungîndu-se la sfîrșitul perioadei la peste 600.000 ha irigate.

Experiențele efectuate de către Institutele de cercetări agricole și rezultatele obținute de către unitățile agricole socialiste demonstrează că prin irigații și print-o agrotehnică rațională se pot obține producții mari și constante.

Pentru a se obține un randament maxim în sporirea producției este necesar ca în dezvoltarea irigațiilor să se meargă pe cele mai moderne procedee tehnice de amenajare care să permită buna folosire a apei și mecanizarea lucrărilor. Deosebit de avantajoase sînt sistemele de irigație prin aspersiune cu conductele de distribuție a apei îngropate. Pentru conducerea apei prin canale deschise se va extinde folosirea jgheburilor prefabricate din beton armat, precum și captusirea canalelor. Pentru irigarea prin scurgere se vor introduce metode de mare randament în distribuția apei, cum sînt conductele flexibile din materiale plastice.

Si pînă acum au fost întreprinse mari lucrări de irigații. Dar, nu întotdeauna plantele cultivate pe asemenea terenuri au dat sporul scontat de recoltă. Cauzele sînt cunoscute: nu s-a administrat apa la timp și în cantitățile cerute de fiecare cultură, iar agrotehnica aplicată nu a corespuns. De aceea, va trebui avut în vedere ca lucrările ce se vor executa să corespundă mai bine cerințelor fiecărei culturi și condițiilor naturale. Mecanizarea va face ca întretinerea și exploatarea sistemelor de irigație să devină mult mai ușoară, aplicarea utilajelor să se facă cu o productivitate mult mai mare decît în prezent, iar distribuția apei, pe terenul de irigat, mai uniform și fără risipă.

CEREALE — producții mari, dar și de bună calitate

„Propun ca în proiectul de Directive să se prevadă construirea de spații corespunzătoare, necesare înmagazinării și condiționării întregii cantități de grâu pentru a se evita deprecierea calității și scăderea conținutului în gluten care influențează negativ asupra panificației”.

Ing. Barbu POPESCU, președintele Consiliului agricol regional Dobrogea

Politica partidului nostru în domeniul agriculturii a urmărit și urmărește, în continuare, ca obiectiv principal, creșterea producției de cereale, în special de grâu și porumb. În proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea se prevede ca în perioada 1966—1970, față de 1961—1965, producția de grâu să crească cu 17 la sută, cea de porumb cu 28 la sută, cea de sfeclă de zahăr cu 39 la sută. Sporirea producției vegetale se va obține, în principal, prin creșterea recoltelor la hectar pe baza folosirii semințelor din cele mai productive soiuri, a unor cantități mai mari de îngrășăminte, prin extinderea irigațiilor și altor lucrări de îmbunătățiri funciare, precum și prin efectuarea lucrărilor agricole în perioada optimă și în termen scurt.

Cifrele prevăzute în Directive privind creșterea producției agricole vegetale, sînt pe deplin realizabile. În această privință, constituie o bună dovadă rezultatele obținute în ultimii ani în regiunea Dobrogea. Avînd în trecut cea mai înapoiată agricultură din țară, regiunea noastră a devenit una dintre regiunile mari producătoare de cereale. Pe lângă creșterea suprafețelor ocupate cu grâu și porumb, a fost pus un mare accent pe sporirea producției la hectar. În 1964, față de 1963, unitățile agricole din regiunea noastră au sporit recolta de grâu cu 61,2 la sută, iar de porumb cu 87,7 la sută. Aceasta a creat posibilitatea unităților să dezvolte și celelalte ramuri ale agriculturii și, în același timp, prin vînzarea unor mari cantități de cereale, să crească veniturile bănești ale membrilor cooperatori. Astfel, în 1964, cooperativele agricole de producție din regiune, numai prin vînzarea către stat, pe bază de contract, de grâu și de porumb, au realizat venituri care se ridică la aproape 500 milioane de lei, ceea ce înseamnă peste 54 la sută din totalul veniturilor bănești obținute.

La baza acestor rezultate stau continuarea creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor, folosirea unor cantități mai mari de îngrășăminte chimice și naturale, aplicarea unui complex agrotehnic ridicat etc. Pe ogoarele regiunii lucrau, în prezent, 7.243 de tractoare, 5.300 de semănători, 4.350 de combine și alte mașini agricole. Acestea au creat posibilitatea executării lucrărilor în timpul optim și de bună calitate. O mare contribuție la obținerea de producții mari de cereale au adus specialiștii de pe ogoare. Ei au îndrumat în permanență pe mecanizatorii și pe membrii cooperatori să aplice cele mai corespunzătoare măsuri agrotehnice.

Consiliul agricol regional s-a preocupat de amplasarea cît mai judicioasă a culturii grîului și porumbului pe teritoriul regiunii, în funcție de condițiile naturale existente. Astfel, suprafața ocupată cu grâu și porumb a fost mai mare în

raioanele Negru Vodă, Medgidia și în unitățile din raza orașului Constanța. În anul 1964, desigur, cu condiții climatice mai puțin favorabile, cooperativele agricole de producție din raionul Negru Vodă au realizat o producție medie de 2.209 kg de grâu și 3.333 kg de porumb la ha, iar cooperativele agricole Tâtaru, Comana și altele au depășit producția de 4.000 kg de porumb boabe la hectar pe întreaga suprafață.

Aceste rezultate dovedesc că în regiunea noastră mai sînt posibilități în ce privește creșterea producției de cereale. Prin aplicarea diferențiată a lucrărilor agricole — principala rezervă de creștere a recoltelor — rezultatele în cultura cerealelor pot fi și mai bune. În planul de perspectivă, pe care consiliul agricol regional l-a întocmit, s-a stabilit o bună zonare a culturii cerealelor, avîndu-se în vedere, în special, raioanele Negru Vodă, Medgidia, sudul Istriei, zona orașului Constanța și în mai mică măsură celelalte raioane. Prin planul de fertilizare urmărim ca fiecare hectar, fiecare hectar să i se administreze cantități corespunzătoare de îngrășăminte, în funcție de structura solului și de cultura ce se seamănă. Colective de specialiști au stabilit solurile cele mai productive de grâu și de porumb, care se pretează condițiilor pedoclimatice din Dobrogea.

Oamenii muncii din agricultura regiunii noastre vor depune toate eforturile pentru ca, folosînd cît mai bine baza tehnică-materieală sarcinile stabilite de Directive să fie realizate și depășite. Ne propunem ca în cîntecul Congresului partidului nostru recolta să fie sporită la timp și fără pierderi. Ne străduim ca toate lucrările de întreținere la cultura porumbului să fie făcute la timp și în bune condiții. Vom avea în vedere generalizarea experiențelor pozitive a unităților agricole fruntașe, introducerea în toate unitățile a tehnicii celei mai avansate, pregătind pentru aceasta, cu multă răspundere, cadre de ingineri și brigadieri.

În practica noastră, de zi cu zi, legat de creșterea producției de cereale, se ridică și unele probleme care nu au putut fi rezolvate pînă acum. Cantitățile însemnate de îngrășăminte pe care le-am primit nu au fost aplicate la timp și în condițiile cele mai bune, deoarece stațiunile de mașini și tractoare nu dispun încă de mașini corespunzătoare pentru împrăștierea și încorporarea îngrășămintelor chimice. Ținînd seama că, așa cum

prevede proiectul de Directive, agricultura urmează să primească, în perioada următoare, cantități mari de îngrășăminte chimice, este necesar ca industria să producă mașini de împrăștiat și de încorporat îngrășămintelor chimice, cu performanțe tehnice superioare.

Pentru a putea acurta și mai mult durata lucrărilor agricole, este necesar ca stațiunile de mașini și tractoare din regiune să fie dotate cu un număr mai mare de grupe cu discuri și grupe stelate. În scopul scurtării duratei de recoltare a porumbului și a grîului, stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile de stat vor folosi pe scară mai largă combinele. Prin recoltarea la timp a grîului și porumbului nu numai că va crește producția prin evitarea pierderilor, dar se va crea posibilitatea executării la timp a arăturilor pentru înămînțare, a efectuării ogoarelor de toamnă și încorporării în sol a îngrășămintelor de bază.

Pentru a satisface cerințele unităților agricole din fiecare regiune, stațiunile experimentale vor să primească sarcinile pentru producerea unor soiuri de grâu și de hibrizi de porumb mai productivi și rezistenți în condițiile regiunii respective. Consiliul Superior al Agriculturii ne-ar putea ajuta prin organizarea și dezvoltarea laboratorului regional de agrotehnie, care să execute cartarea solului într-un timp cît mai scurt, pentru a se ști ce îngrășăminte trebuie să se administreze pe diferitele soiuri și ce doze.

În vederea realizării acestor sarcini, consider necesar ca din condițiile stațiunilor experimentale să facă parte cadre de conducere și specialiști din gospodăriile agricole de stat și cooperativele agricole de producție pentru ca activitatea de cercetare să fie orientată în funcție de nevoile producției din regiunile respective. O altă problemă: sînt cazuri cînd, datorită vegetației înaintate a culturilor, noi nu mai putem intra pe teren cu tractoarele pentru a efectua lucrările de combatere a dăunătorilor. În aceste condiții este absolut nevoie de intervenția aviației utilizate. Prin aceasta se va evita și tăcarea pămîntului datorită trecerilor repetate pe aceeași suprafață a tractoarelor și mașinilor agricole. În legătură cu distrugerea dăunătorilor din culturile scotocite că trebuie să se bucure de toată atenția și producerea unor insecticide selective cu remanent scăzut, necesare pentru combaterea unor dăunători atunci cînd aceștia apar în stadiul avansat de fructificare al grîului, spre exemplu.

Merită atenție și problema păstrării cerealelor. Aceasta intrucît, în prezent, în unele cazuri, datorită ținerii timp îndelungat a boabelor în magazine, necondiționate corespunzător, conținutul în gluten al cerealelor și calitatea acestuia se micșorează, ceea ce influențează negativ asupra panificației. Propun ca în proiectul de Directive să se prevadă construirea de spații corespunzătoare necesare înmagazinării și condiționării întregii cantități de grâu. Am relatat numai cîteva probleme legate de sporirea producției de cereale. Rezolvarea lor va contribui la îndeplinirea cu succes a sarcinilor cuprinse în proiectul de Directive.

Totul pentru ridicarea rapidă a nivelului productiv al animalelor

„Ar fi util să se prevadă în proiectul de Directive profilarea unor unități de stat, care posedă o matcă corespunzătoare, pentru producerea animalelor de prăsilă valoroase — condiție esențială în vederea îmbunătățirii efectivelor”.

Dr. Mihai ȘTEFANESCU, directorul Institutului de cercetări zootehnice

Caracterul complex, realist și mobilizator al sarcinilor înscrise în proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului, perspectivele ce se deschid, în continuare, României socialiste, constituie pentru toți cetățenii patriei un îndemn la muncă neobosită pentru traducerea lor în viață.

Lucrătorilor din domeniul zootehnic le revin sarcini importante privind creșterea efectivului de animale și a producției acestora, astfel încît să se asigure aprovizionarea industriei lăptoare a populației cu carne, lapte, ouă și alte produse de origine animală. Se prevede ca la sfîrșitul anului 1970 să se ajungă pe întreaga țară la circa 5 milioane bovine, peste 6,5 milioane porci, circa 13 milioane oi, din care aproape 70 la sută cu lîna fină și seminfină. Așa cum se arată în Directive, se vor obține în medie anual circa 1.150 mii tone de carne în greutate vie, peste 28 milioane hectolitri de lapte, peste 28 mii tone de lînă și peste 3 miliarde ouă. Realizarea sarcinilor de mare răspundere încredințate lucrătorilor din ramura creșterii animalelor necesită introducerea pe un front larg a tehnicii per-

să, în oi cu lînă fină și seminfină. Este necesar să se extindă, în continuare, raza de acțiune a centrelor existente pentru folosirea cît mai completă a berbecilor recorderii, astfel încît să se depășească cifra medie de 1.000 de oi înămînțate pe an.

Intensificarea acțiunii de selecție — prevăzută în Directive — constituie un mijloc sigur de ridicare rapidă a nivelului productiv al animalelor. Este necesar ca această acțiune să fie pusă pe baze noi, corespunzătoare necesităților actuale ale creșterii animalelor. Poate că ar fi necesar să se prevadă în Directive ca treptat să fie generalizată obligativitatea folosirii la reproducție a animalelor cu o zestre ereditară valoroasă și verificată, aceasta fiind o cale sigură de ameliorare rapidă și în masă a efectivului de producție, care, prin ponderea lor, determină realizarea obiectivelor scontate. Totodată, consider că ar fi foarte util să se prevadă profilarea unor unități de stat care posedă o matcă corespunzătoare pentru producerea animalelor de prăsilă valoroase. Verificarea capacității reale de transmitere la urmași a însușirilor economico-productive ale reproducătorilor necesită extinderea activității acestor unități de selecție, cuprinderea în controlul oficial al producției a unui număr sporit de animale din toate speciile, înființarea unor stațiuni de control al productivității la animale. Aceasta va crea posibilitatea ca un număr tot mai mare de animale de producție verificate să con-

stituie o bază sigură atît pentru perfecționarea în masă a efectivului cît și pentru încurajarea de tip industrial în vederea obținerii efectivului halerizis la producția care vor popula marile combine de creștere industrială sau din alte unități de producție.

Realizarea obiectivelor de producție prevăzute în zootehnie necesită aportul nemijlocit și permanent al nivelului științific. Posibilitățile materiale create, experiența pozitivă acumulată fac în prezent pe deplin realizabilă trecerea la folosirea sistematică a datelor de selecție pentru a direcționa dezvoltarea fiecărei specii.

Pe drept cuvînt, în proiectul de Directive se arată că pentru furajarea rațională a animalelor o condiție absolut necesară este asigurarea unor rații echilibrate, care nu pot fi, la rîndul lor, realizate fără un sortiment mai variat și mai valoros de furaje. Așa cum a dovedit experiența a numeroase gospodării de stat și cooperative agricole este de mare însemnătate faptul că se pune un accent deosebit pe extinderea cu precădere a plantelor bogate în proteine ca lucerna, trifoiul, sparțeta, orzul, ovăzul și altele, precum și pe mărirea producțiilor la hectar și îmbunătățirea calitativă a acestora. Este foarte importantă extinderea lucrării care reprezintă cea mai bună sursă de nutreț, dar producții mari la hectar, are un conținut ridicat de proteine și caroten — substanțe indispensabile, atît pentru creșterea în greutate a anima-

lelor și apărarea sănătății lor, cît și pentru mărirea producției de lapte, carne, lînă și ouă. De mare eficiență economică sînt o serie de metode accesibile tuturor unităților creștătoare de animale, cum ar fi recoltarea în faza optimă, utilizarea pe scară largă a unor procedee noi de conservare prin uscare și înșolțare.

O atenție deosebită trebuie acordată îmbunătățirii pășunilor și fînelor naturale care reprezintă o mare rezervă furajeră încă insuficient folosită. Pe lângă lucrările de ameliorare propriu-zise este necesară administrarea periodică de îngrășăminte organice și minerale, extinderea sistemelor raționale de pășunat.

Producerea și utilizarea nutrețurilor combinate pentru hrana diferitelor specii și categorii de animale reprezintă un factor de incontestabil progres și efect zootehnic. Prin folosirea nutrețurilor combinate, față de alimentația obișnuită se obțin sporuri mai mari cu 18—25 la sută în greutate la porci, 30—50 la sută la pui și găini ouătoare, la un preț de cost mai mic cu circa 30 la sută.

Avem convingerea că sarcinile înscrise în proiectul de Directive privind creșterea animalelor pot fi realizate și depășite prin efortul comun al tuturor celor care lucrează în această ramură de producție. Pentru lucrătorii științifici nu există satisfacții mai mare decît atunci cînd rezultatele cercetărilor răspund cerințelor practicii, progresului continuu al agriculturii noastre.

VIATA CULTURALA

Intre iconoclasism si idolatrie

MORAVURI

„ARTISTUL“ INFATUAT

de HORIA LOVINESCU

Viciul e destul de raspindit, dar imi vine greu sa-i gasesc numele exact, alt de multe nuanse are. In-fatura, ingimfata, trufie, deseri-ctune? As inclina spre ultimul termen pentru ca subliniază clar și prostia cuprinsă în acest păcat.

Poporul are o imagine plină de duh pentru imprecizia. Spune despre ei că se cred coborîți cu hirzobul din cer. Uneori, mai ales după o vizită la anumite instituții de cultură, sint irezistibil ispiți să acorde imaginii o semnificație literală și în laja ochilor mei uimiți, văduhul se populează dintr-o dată — ca într-o lantezie de H. Bosch — cu scribo-cioabe aeriene din care își leagă picioroale desușura capetelor noștrii, retrase prudent între umeri, u-nela figurî cunoscutul parcă.

Ingimfata își poartă pedepșa în susul ridicolului ei. Artistul „mare copil“, femeia „fata“, sau fatalele electiv cînd se vrea superestil, lantele „seducătoare“, „intelectuală“ cu privire fixă învârlăbil la un de-gel deasupra capetelor semenilor și alțiia alții, trezesc un ris care anulează orice pornire de supărare. Per-sonaje comice în marea piesă a vie-ții, ele au furnizat de altfel litera-turii un subiect inepuizabil.

Cleodată însă, ingimfata devine agresivă, se dezvăluie o mentalitate repace, tiranică și fără scrupule, po-care o societate infernală pe res-pare reciproc nu o poate tolera. Munca de scriitor socialist presu-pune ca o îndatorire principală în-cercarea de a clarifica și de a afir-ma fizionomia omului nou. Uneori definiția se poate face pregnant și prin negație. Ar trebui urmărite și descoperite în realitatea inconjură-toare, cu mai puțin superficialitate și indulgență, raziile care nu nu-moi că urlesc viața noastră, dar o și lezează.

Infatuatul din naștere e ridicol; infatuatul „devenit“ e o problemă și un rău social. Cîte cazuri nu cu-noaștem de artiști de treabă care printr-un concurs favorabil de împrejurări și pe merit, au avut o afir-mare rapidă? Simțul proporțiilor sau pur și simplu bunul simț funcționează în cazuri ferice ca o frînă salu-tară. Uneori însă, după o clipă de uluire, frîna această se rupe și omul își pierde capul. Nu numai ceea ce este electiv meritat, ci și tot ce a dobîndit detașat circumstanțelor so-ciale ferice îi pare legitim și cu-venit.

Individul își făurește o a doua personalitate, factice, lipsită de orice substanță, dar în care începe să creadă cu fanatism.

Latura patologică a cazului nu mă interesează decât ca scriitor și poate încă altcui. Dar latura socială ne in-teresează pe toți. Căci infatuatul a-gresiv e mai nociv decât parvenitul. Acesta are o logică în acțiune, care poate fi ușor identificată și dejuțată. În fudulul mitoman a încetat însă să funcționeze un principiu de sănă-tate, el devine imprezibil și vio-

IN VITRINELE LIBRARILOR

Zilele acestea a apărut în vitrinele librărilor o nouă culegere din versiunile recente ale maestrului Tudor Arghezi. Volumul, intitulat „SILABE“, este tipărit într-o îngrijită înaltă grafică de Editura pentru Literatură

Editura Meridiana a publi-cat un frumos album dedi-cat picturii lui Clucurencu. Volumul, prefațat de Dan Grigorescu, cuprinde 60 de reproduceri în culori ale pinzelor artistului, precum și o cronologie. Textele sint traduse și în limbile engleză, rusă, franceză și germană.

În concepția marxist-leninistă cultura nouă, socialistă, nu se naște pe un loc gol ca o „născocire a oamenilor care își zic speci-alizii în cultura proletară“, ci se realizează, cum sublinia Lenin, ca un proces de cunoaștere a întregului tezaur cultural elaborat de omenire în decursul veacurilor, de valorificarea și continuarea pe o treaptă superioară a celor mai înalte tradiții ale gândirii pro-gresiste din trecut. În acest con-text, studierea cu grijă și prelue-rea critică nuanțată a întregii moșteniri literare a trecutului au o importanță teoretică și practică deosebită în ansamblul de înfăp-turi al revoluției culturale.

Problema prelucrării moșteniri li-terare a trecutului — valorificarea ei critică și punerea ei la in-demîna maselor de cititori — a constituit una din preocupările im-portante ale partidului în do-meniul literaturii. A fost înfăp-tită o vastă acțiune de prelue-rea a tot ce reprezintă valoare autentică în trecutul nostru literar, de încorporare și asimilare în orizontul literar actual a tuturor creș-tiilor de prestigiu. Pe acest drum, după părerea mea, se poate afir-ma că istoriografia noastră literară a obținut, în ultimii ani, succesul important. Analiza științifică nuan-țată, cel mai adesea minuțiu cu deplîni fermitate ideologică și competență științifică, a relevat, la obiect, aspectele vizibile, va-loroase, nu fără a fi evidențiat elementele perimate din opere extrem de contradictorii a unor scriitori importanți ca Lucian Blaga, Titu Maiorescu, Panait Istrati, O. Goga, Ion Barbu, Ion Vinea, B. Fundoianu, Ion Pillat, Adrian Maniu, Ion Minulescu, Gib Mi-hăescu, Eugen Lovinescu ș. a. Re-velatoare în această direcție și a activității de studiere sistematice — ca una dintre curentele și gră-pările literare de cea mai mare importanță pentru istoria literaturii române (junimism, semănătorism, poporanism, simbolism, gîndirism). Fără îndoială, rezultatele pozitive obținute în munca de cercetare a istoriografiei literare n-au alins, cred mie pe departe limita finală a posibilităților. Ele constituie însă premisele reale ale unor noi in-vestigatii, care vor elucida și alte probleme rămase încă necercetate, aducînd un spor de clarificare științifică și adin-cînd ceea ce s-a cucerit pînă ac-um.

Trebuie să remarcăm, cred, procesul de depășire și respingere a interpretărilor și aprecierilor vulgarizatoare, care dissociu ar-bitrar unitatea factorilor estetici, cînd într-o direcție cînd într-alta. Considerarea științifică a operei

de artă ca un tot unitar, în-lăturarea fermă a simplificărilor so-cio-logice sau a premiselor ex-aminării nuanțate a creației unor mari personalități cu activitate contradictorie, fixîndu-li-se — după minuțioase operații de dreapă decantare — locul și ro-lul în ierarhia valorică a istoriei literare.

Dar climatul de analiză obiectivă, științifică, nu poate fi compa-tibil nici cu punctele de vedere care izolează opera de artă din contextul determinărilor sociale. Din păcate, uneori anumiți cer-cealori comit eroarea, cum plastic se exprima Silviu Iosifescu, de a lăsa între paranteze fa-pto importante sub motivul că ele au devenit „locuri comune“, și ca atare aludarea lor e posibilă, dacă nu chiar necesară. Nu o

semenea speculații idealiste, pă-trunde de accentul irațional. A-poi însă, în examenul analitic al poeziei lui Blaga aceste precizuni de la început, cu toată impor-tanța lor reală, se pierd în conul de umbră al cercărilor, obținî-nu-se astfel o rigidă și arbitrar delimitare între filozofia și poe-zia autorului Poezilor Lumii.

Se vede clar că izolarea unei laturi de ansamblul din care face parte și eludarea anumitor ele-mente de importanță hotărîtoare pentru înțelegerea fenomenului dau la consecințe negative, nu numai asupra întregului, dar și a-supra aspectului particular cer-cetat.

Uneori, în presa noastră literară se întîlesc și cazuri cînd sub focul criticii nu intră anumite ma-nifestări ale sociologismului vul-gar, ci chiar viziunea sociologică științifică asupra literaturii, de-terminările sociologice care con-ditionează plasmarea creației lite-rare în ansamblul celorlalte fe-nomene sociale. Așa se face, bună-oriă, că o afirmație a lui Dumitru Micu potrivit căreia „în este-tica simbolistă domină tendințele de îndepărtare ale poeziei de realitățile sociale“, (Literatură română la începutul secolului XX, pag. 300) este apreciată de Geo-rghe Muntean ca simplificatoare, o „suprapă de siguranță împotriva unor aventurile acuzații de „este-tism“, și care a generat „unele concluzii cam forțate“. (Contem-poraneu 11.XII.1964). Rezerva lui G. Muntean pornește de la ideea imposibilității ca un curent literar care a determinat pe planul creației artistice opere durabile, înnoind mijloacele de expresie și lărgind aria ei de cuprindere, să se fi dezvoltat sub semnul unei estetici dominate de puncte de vedere idealiste. D. Micu stabi-leşte însă, nuanțat, la obiect, dis-tincția necesară între opiniile programatice ale simbolismului, dominate într-adevăr de tendințe evazioniste și creația poetică propriu-zisă, ferindu-se de orice schematizare lineară a fenomenu-lui, deoarece pînă la urmă în-cercarea de a asimila estetice simboliste cu valoarea poeziei simboliste este la fel de neștiințifică ca și tendința de a respin-ge global literatura simbolistă ca fiind produs al unui curent literar idealist.

Arbitrarul unei tratări de ese-nența natură devine și mai evi-dent în cazul analizei unor cu-rente literare. Într-adevăr, pot fi considerate pașoptism, junimis-m, semănătorism, poporanism, gîndirism numai curente literare? Nu li se îngustează astfel sfera originară? Adevărul este că, re-

ducînd aceste curente numai la profilul și rolul lor în istoria li-teraturii, ele sint de fapt defor-mate. Se poate oare realiza exa-menul cuprinzător al junimismului dacă nu se evidențiază că sem-nificația sa depășește cadrul re-strîns al literaturii, cuprinzînd perimetrul său deopotrivă pro-blematica culturală, filozofică, po-lice și economică? Dar gîndirismul poate fi studiat numai ca un curent literar, excluzîndu-se din discuție faptul esențial că acesta a reprezentat o orientare ideolo-gică distinctă în epocă, avînd pre-cise funcțiuni filozofice, sociologi-ce, politice și sociale? Iar ase-menea curente literare (de fapt adevărate curente de idei în care latura literară constituie numai un aspect dintr-un întreg cu o sferă mult mai cuprinzătoare) nu pot fi

că a Junimii: teoria formelor fără fond. „Dincolo de evidentele postulate conservatoare — afirmă G. Munteanu — teoria aceasta conține evidente elemente de critică a structurii și orientării sta-tului burghez-moșieresc, din prima fază a dăinuirii lui. Mai mult: aceste elemente sînt atît de numeroase, de substanțiale, de a-cide, de spirituale, încît au făcut educația unei întregi generații de scriitori“. Ideea este relatată cu sublinierea că „spiritul critic des-pre care s-a vorbit de mult, ca de o frăsătură distinctivă a Jun-imii, apare din plin în această teo-rie maoresciană, care — obiectiv vorbind — a contribuit nu cu puțin la dărîmarea iluziilor despre progresul din stful burghez-moșieresc“. Prin aceste se răstoarnă însă datele reale ale pro-blemei, teoria formelor fără fond opărînd deodată ca o formulă înaltă a cărei funcție ar fi fost în primul rînd progresistă și pozitivă. Pînă în paranteze evidentele „postulate conserva-toare“ ale acestei teorii, care ul-terior sint total ignorate deși se

dovădesc a fi fundamentale pen-tru problema abordată, autorul se oprește numai asupra a ceea ce e „dincolo“ de esențial, oferîndu-ne o interpretare sociologică mult sub nivelul celui realizat de Eu-gen Lovinescu, de pildă, care a evidențiat analitic funcția retro-gradă și negatoare a teoriei for-melor fără fond.

Întrebarea legitimă care se na-ște privește faptul dacă în ana-liza teoriei formelor fără fond poate fi ocultat caracterul ei fun-ctionar conservator, reînnoindu-se numai funcția ei critică la adresa regimului burghez-moșieresc? Critica acidă a formelor de organi-zare specifice aşezîmintelor cul-turale și politice ale regimului bur-ghez-moșieresc — dezvoltată pe temelii teoriei maoresciene — a fost de natură conservatoare, chiar dacă aceasta a generat și unele elemente pozitive. Referîndu-se la opiniile critice maoresciene din „Intra direcția de azi în cul-tura română“, Tudor Vianu ob-servă cu justețe, încă în 1940, că de fapt critica lui Maiorescu a-pare ca un moment al gîndirii postrevoluționare și că „în jude-carea progresului revoluționar că-ruia i se detorșează viziunea Rô-mâniei moderne, el păstrează punctul de vedere al gînditorilor res-taurării“, conchizînd argumentat că „Maiorescu critică deci socie-tatea vremii sale ca un gînditor al restaurării“ (Istoria literaturii române moderne, pag. 193, 195, 196). Evident, Maiorescu nu este un gînditor al restaurării de fe-lul lui de Maistre sau de Bonald. Teoretician român nu năzua să restaureze rînduile feudale de la rău sa, ci să le adapteze noilor împrejurări dominate de relațiile capitaliste.

Asemenea precizări însemnate pentru înțelegerea științifică a ideologiei maoresciene nu pot fi nici ignorate, nici lăuate în pa-ranteze. După părerea mea, meri-tul istoric remarcabil al lui Titu Maiorescu n-ar trebui căutat în concepția sa ideologică și social-politică! A proceda în acest fel înseamnă să deprecîm prin ope-reați mistificatoare valoarea reală a operei și personalității lui Titu Maiorescu.

Complexitatea reală a proble-melor moșteniri literare legate de analiza curentelor literare sau a unor personalități contradictorii nu trebuie sărăcită în nici un sens. Do-rința laudabilă de a înlătura ul-timile reminiscențe ale interpretă-rilor sociologice trebuie să fie du-blă de grija pentru analiza de fond, științifică, stabilindu-se în mod obiectiv coordonatele funda-mentale sub influența cărora se află în permanență literatura ca și oricare alt fenomen social-ideo-logic.

Discuțiile purtate în jurul ope-rii și personalității lui Titu Maio-rescu sint elocvente în acest sens. Firește nu pot fi acceptate opi-niile care vor să pună sub sem-nițula necesară între opiniile programatice ale simbolismului, dominate într-adevăr de tendințe evazioniste și creația poetică propriu-zisă, ferindu-se de orice schematizare lineară a fenomenu-lui, deoarece pînă la urmă în-cercarea de a asimila estetice simboliste cu valoarea poeziei simboliste este la fel de neștiințifică ca și tendința de a respin-ge global literatura simbolistă ca fiind produs al unui curent literar idealist.

Arbitrarul unei tratări de ese-nența natură devine și mai evi-dent în cazul analizei unor cu-rente literare. Într-adevăr, pot fi considerate pașoptism, junimis-m, semănătorism, poporanism, gîndirism numai curente literare? Nu li se îngustează astfel sfera originară? Adevărul este că, re-

ducînd aceste curente numai la profilul și rolul lor în istoria li-teraturii, ele sint de fapt defor-mate. Se poate oare realiza exa-menul cuprinzător al junimismului dacă nu se evidențiază că sem-nificația sa depășește cadrul re-strîns al literaturii, cuprinzînd perimetrul său deopotrivă pro-blematica culturală, filozofică, po-lice și economică? Dar gîndirismul poate fi studiat numai ca un curent literar, excluzîndu-se din discuție faptul esențial că acesta a reprezentat o orientare ideolo-gică distinctă în epocă, avînd pre-cise funcțiuni filozofice, sociologi-ce, politice și sociale? Iar ase-menea curente literare (de fapt adevărate curente de idei în care latura literară constituie numai un aspect dintr-un întreg cu o sferă mult mai cuprinzătoare) nu pot fi

semenea speculații idealiste, pă-trunde de accentul irațional. A-poi însă, în examenul analitic al poeziei lui Blaga aceste precizuni de la început, cu toată impor-tanța lor reală, se pierd în conul de umbră al cercărilor, obținî-nu-se astfel o rigidă și arbitrar delimitare între filozofia și poe-zia autorului Poezilor Lumii.

Se vede clar că izolarea unei laturi de ansamblul din care face parte și eludarea anumitor ele-mente de importanță hotărîtoare pentru înțelegerea fenomenului dau la consecințe negative, nu numai asupra întregului, dar și a-supra aspectului particular cer-cetat.

Uneori, în presa noastră literară se întîlesc și cazuri cînd sub focul criticii nu intră anumite ma-nifestări ale sociologismului vul-gar, ci chiar viziunea sociologică științifică asupra literaturii, de-terminările sociologice care con-ditionează plasmarea creației lite-rare în ansamblul celorlalte fe-nomene sociale. Așa se face, bună-oriă, că o afirmație a lui Dumitru Micu potrivit căreia „în este-tica simbolistă domină tendințele de îndepărtare ale poeziei de realitățile sociale“, (Literatură română la începutul secolului XX, pag. 300) este apreciată de Geo-rghe Muntean ca simplificatoare, o „suprapă de siguranță împotriva unor aventurile acuzații de „este-tism“, și care a generat „unele concluzii cam forțate“. (Contem-poraneu 11.XII.1964). Rezerva lui G. Muntean pornește de la ideea imposibilității ca un curent literar care a determinat pe planul creației artistice opere durabile, înnoind mijloacele de expresie și lărgind aria ei de cuprindere, să se fi dezvoltat sub semnul unei estetici dominate de puncte de vedere idealiste. D. Micu stabi-leşte însă, nuanțat, la obiect, dis-tincția necesară între opiniile programatice ale simbolismului, dominate într-adevăr de tendințe evazioniste și creația poetică propriu-zisă, ferindu-se de orice schematizare lineară a fenomenu-lui, deoarece pînă la urmă în-cercarea de a asimila estetice simboliste cu valoarea poeziei simboliste este la fel de neștiințifică ca și tendința de a respin-ge global literatura simbolistă ca fiind produs al unui curent literar idealist.

Arbitrarul unei tratări de ese-nența natură devine și mai evi-dent în cazul analizei unor cu-rente literare. Într-adevăr, pot fi considerate pașoptism, junimis-m, semănătorism, poporanism, gîndirism numai curente literare? Nu li se îngustează astfel sfera originară? Adevărul este că, re-

ducînd aceste curente numai la profilul și rolul lor în istoria li-teraturii, ele sint de fapt defor-mate. Se poate oare realiza exa-menul cuprinzător al junimismului dacă nu se evidențiază că sem-nificația sa depășește cadrul re-strîns al literaturii, cuprinzînd perimetrul său deopotrivă pro-blematica culturală, filozofică, po-lice și economică? Dar gîndirismul poate fi studiat numai ca un curent literar, excluzîndu-se din discuție faptul esențial că acesta a reprezentat o orientare ideolo-gică distinctă în epocă, avînd pre-cise funcțiuni filozofice, sociologi-ce, politice și sociale? Iar ase-menea curente literare (de fapt adevărate curente de idei în care latura literară constituie numai un aspect dintr-un întreg cu o sferă mult mai cuprinzătoare) nu pot fi

semenea speculații idealiste, pă-trunde de accentul irațional. A-poi însă, în examenul analitic al poeziei lui Blaga aceste precizuni de la început, cu toată impor-tanța lor reală, se pierd în conul de umbră al cercărilor, obținî-nu-se astfel o rigidă și arbitrar delimitare între filozofia și poe-zia autorului Poezilor Lumii.

Se vede clar că izolarea unei laturi de ansamblul din care face parte și eludarea anumitor ele-mente de importanță hotărîtoare pentru înțelegerea fenomenului dau la consecințe negative, nu numai asupra întregului, dar și a-supra aspectului particular cer-cetat.

Uneori, în presa noastră literară se întîlesc și cazuri cînd sub focul criticii nu intră anumite ma-nifestări ale sociologismului vul-gar, ci chiar viziunea sociologică științifică asupra literaturii, de-terminările sociologice care con-ditionează plasmarea creației lite-rare în ansamblul celorlalte fe-nomene sociale. Așa se face, bună-oriă, că o afirmație a lui Dumitru Micu potrivit căreia „în este-tica simbolistă domină tendințele de îndepărtare ale poeziei de realitățile sociale“, (Literatură română la începutul secolului XX, pag. 300) este apreciată de Geo-rghe Muntean ca simplificatoare, o „suprapă de siguranță împotriva unor aventurile acuzații de „este-tism“, și care a generat „unele concluzii cam forțate“. (Contem-poraneu 11.XII.1964). Rezerva lui G. Muntean pornește de la ideea imposibilității ca un curent literar care a determinat pe planul creației artistice opere durabile, înnoind mijloacele de expresie și lărgind aria ei de cuprindere, să se fi dezvoltat sub semnul unei estetici dominate de puncte de vedere idealiste. D. Micu stabi-leşte însă, nuanțat, la obiect, dis-tincția necesară între opiniile programatice ale simbolismului, dominate într-adevăr de tendințe evazioniste și creația poetică propriu-zisă, ferindu-se de orice schematizare lineară a fenomenu-lui, deoarece pînă la urmă în-cercarea de a asimila estetice simboliste cu valoarea poeziei simboliste este la fel de neștiințifică ca și tendința de a respin-ge global literatura simbolistă ca fiind produs al unui curent literar idealist.

CU PRIVIRILE LA „UȘA“ CE DĂ SPRE CAPITALĂ

Atunci cînd răcoritoarele încep să nu-și mai facă efectul, cînd est-mosfera din sala de spectacole este mult prea caldă și cînd publicul începe să devină indiferent, cînd, în sfîrșit, se organizează decada tea-trurilor la care participă provincia, iar presa de specialitate publică ac-tiunile de sinteză, o semnă că sfîrșitul stagiunii teatrale e aproape.

Creionul roșu pentru rezoluții și semnături, directorul de teatru poate să-și dea acum o altă între-buintare, alcătuiindu-și bilanțul unui an de muncă.

Nu e cumva prematur? Poate e mai bine să numeri boboci toamna! Aplicarea acestui vechi proverb la situația teatrului din Piatra Neamț a căpătat de-a lungul anilor un aspect deosebit de concret.

Teatrul din Piatra Neamț s-a bucurat de un ajutor deosebit, co-lectivul lui fiind în fiecare stagiune impropiat cu absolvenți ai insti-tutului de teatru din București. E într-adevăr o bucurie să lucrezi cu actori tineri și entuziaști, ta-lenți și muncitori, dornici să a-firme un ideal de artă și să se afir-me pe ei însuși. E o bucurie să con-tribui la dezvoltarea talențelor noi, să le conduci primii pași al activi-tății profesionale, să urmărești transformarea adolescenței în matu-ritate.

Sentimentul se transformă însă în amărăciune cînd pentru tînărul în cauză scopul devine mijloc, cînd insti-tuția care l-a îmbrățișat joacă în constituția lui rolul unei trambuline. Chiar atunci cînd fluctuațiile de cad-re sint neînsemnate, chiar atunci cînd colectiv artistic alcătuit are o oarecare permanență în timp, privirile îndreptate cu obstinație spre usa care dă spre București crează o situație în care creionul scos din buzunar pentru bilanț și pers-pectivă este pus la loc, operația a-cesta fiind aminată pentru toamnă, cînd problemele de repertoriu, dis-tribuție și colaboratori vor avea un fundament real: colectiv artistic existent la ora respectivă.

Lucrul acesta este cu atît mai cu-rios cu cît teatrul nostru — și nu sintem singurul teatru din provin-cie în această situație — oferă un cadru optim de afirmare și dezvol-tare a talențelor. Începînd cu grija

deosebită a organelor locale de partid și de stat pentru asigurarea unor condiții bune de trai și de creație tinerilor absolvenți (locuințe confortabile, alocarea unor fonduri pentru prime de creație, stimularea acestor în presa regională, în-drumarea atenției și plîm de răspun-dere a întregii activități artistice), conținutul cu politica de repertoriu care în afară de criteriile de conti-nuită cunoscută caută să ofere satis-facții profesionale unui număr cît mai mare de actori, și terminînd cu aducerea unor colaboratori de prestigiu în regia artistică și scenogra-fie, instituția noastră s-a străduit să estompeze cît mai mult deosebiri-le dintre provincie și Capitală. Așa cum sublinia colegul meu de la Ti-mișoara, și în teatru „provincie nu înseamnă neapărat provincialism“, iar unele succese pe care le-am ob-ținut confirmă din plin acest lucru.

Eforturile în acest sens nu pot obține însă întotdeauna rezultatele dorite atîta timp cît vin, în teatru, din partea unei minorități. Apli-carea mai riguroasă a unor principii care fac din oamenii de teatru din întreaga țară o familie, ar fi, cred, imperios necesară. Căci avem de luptat încă cu „exceptiile“ și cu a-plierea formală a unor instrucțiuni.

Nici nu s-a terminat bine de sem-nat repartizarea pentru teatru din regiunea X și actorul Y este luat în reprezentanță de către un teatru bucurestean (și măcar dacă pe afiș, sub numele actorului s-ar scrie „de la teatrul de stat din Botosani“, Ar fi cea mai mică satisfacție pentru bietul director care a primit un ac-tor ce nu poate fi folosit).

Ca și în trecut, am asistat anul acesta la producția artistică a ab-solvenților Institutului de teatru. Tinerii actori sint foarte bine pre-gătiți și, așteptînd cu emoție și ne-răbdare repartizarea lor, nu pot să nu încerc o sentiment de îngrij-oare. Cîți vor fi oferii provinciilor? Cîți vor rămîne acolo?

Și cum să nu mă neliniștească marelă apelanță al directorilor de teatru bucuresteni? Iar foamea acasta este ea justificată? Teatrele bucurestene cunosc oare lipsa de cadre? Sint din păcate alt de cre-vente și de notorii cazurile în care actori de la teatrele din Capitală

trebuie să-și completeze „normele artistice“ la Radio, Televiziune și Cinematografie. În ceea ce privește absolvenții, chestiunea capătă și un alt aspect. A crește înseamnă a exersa. A te afirma înseamnă a te verifica, a-ți proba în muncă talen-tul, înclinările, deci a lucra, a juca cît mai mult, un repertoriu variat, a avea ceea ce se cheamă contact permanent cu publicul. Și dacă teatrele din provincie, prin schema restrînsă și prin sarcinile pe care le au, oferă actorilor roluri multe și variate, este știut că nu același lucru se pe-tre în București. Nu o dată s-a întîmplat ca după o apariție meteo-rică numele unui actor să fie uitat și să apară doar din cînd în cînd, în fraza de încheiere a unor cronici, cu semnul de întrebare: „De ce nu mai joacă George Popovici-Poeraru?“

Este necesar ca răspunderea socială pe care o are teatrul să fie întărită de o răspundere egală a actorului față de colectivul artistic din care face parte. Părăsirea unei uzine de către un inginer sau a unei circum-scripții de către un medic este in-terpretată într-o anumită conjunc-tură ca o dezertare de la datorie. Părăsirea muncii dintr-un teatru de provincie este privită de cele mai multe ori cu îngăduință dacă nu cu admirație: „Actorul X e un băiat întreprinzător. S-a aranjat“. Pun în paranteză netemeinicia acestei în-crederi profesionale. De multe ori „aranjarea“ înseamnă, o dată cu in-trarea în București, intrarea în anonim.

Consecințele descompletării unui colectiv artistic de la o stagiune la alta nu sint simple. Spectacolele nu pot fi reluate și astfel importante investiții materiale și de muncă sint risipite. Repertoriul elaborat din timp trebuie schimbat și în graba cu care se face această operație improvizația își pune puternic am-pranta.

Nu se poate munci și gîndi în perspectivă cu actori care vin în toamnă și care pleacă în iulie — la sfîrșitul stagiunii (dacă nu mai de-vevre), prin demisie. Nu se poate gîndi și munci în perspectivă cu actori care, chiar la descinderea în teatrul în care au fost repartizați,

MIMI ȘARAGA MAXY

„Pe inserat în Ostrov“

Gh. STROIA

INFORMAȚII

PRIMIRI LA CONSILIUL DE MINISTRI ȘI LA MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

Cu prilejul plecării definitive din Republica Populară Română, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.S.F. Iugoslavia la București, Arso Milatović, a fost primit miercuri, 9 iunie, la Consiliul de Miniștri de către vicepreședintele Consiliului de Miniștri: Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaș și Alexandru Drăghici, iar la Marea Adunare Națională de președintele M.A.N., Ștefan Voitec.

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINISTRI

Miercuri, 9 iunie, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Gheorghe Gaston Marin, a primit în audiență protocolară pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei la București, Olof Gustav Bjurström.

PLECAREA MINISTRULUI CULTURII AL R. D. GERMANE

Miercuri dimineața a părăsit Capitala Hans Bentzien, ministrul

culturii din R. D. Germană, care la invitația președintelui Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă a făcut o vizită în țara noastră. La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți Constanța Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, oameni de cultură. Au fost de față Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane la București, și membri ai ambasadei.

SOSIREA UNEI DELEGAȚII ECONOMICE TURCE

În țara noastră a sosit o delegație economică turcă, condusă de Ozdemir Benler, director general în Ministerul Afacerilor Externe al Turciei, pentru a vizita uzine și întreprinderi de comerț exterior și a avea convorbiri în legătură cu posibilitățile de largire a schimburilor comerciale dintre cele două țări. (Agerpres)

PLENARA CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR

În ziua de 9 iunie 1965 a avut loc Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Română. Au luat parte ca invitați membrii Comisiei centrale de cenzori, președinții consiliilor regionale ale sindicatelor, activiști cu munci de răspundere în aparatul C.C.S., reprezentanți ai presei.

La lucrările plenarei a participat tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R.

La primul punct al ordinii de zi, Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a dezbătut proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966-1970, proiectul de Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electricizarea țării în perioada 1966-1975, precum și proiectul de Statut al Partidului Comunist Român, documente adoptate de Plenara C.C. al P.M.R. din 31 mai-2 iunie 1965.

Participanții la plenară au subliniat însuflețirea și entuziasmul cu care clasa muncitoare, toți oamenii muncii din întreprinderi, șantiere, instituții, de pe ogoare, au primit aceste documente de însemnătate istorică pentru poporul nostru și hotărârea cu care colectivele de muncitori, ingineri și tehnicieni din întreprinderi traduc în viață angajamentele luate în întrecerea socialistă în cinstea Congresului al IV-lea al partidului.

Însufleții de mărețul program stabilit de partid, program al în-

floririi și prosperității României socialiste, participanții la plenară și-au exprimat deplina aderență față de prevederile cuprinse în proiectele de Directive, expresie realistă a năzuințelor vitale ale clasei muncitoare și ale întregului nostru popor.

Plenara a adoptat planul de măsuri privind participarea sindicatelor, sub conducerea organizațiilor de partid, la dezbaterile acestor documente cu masele de oameni ai muncii și a stabilit sarcinile sindicatelor în vederea întineririi celui de-al IV-lea Congres al partidului.

Într-o atmosferă de entuziasm, participanții la plenară au adoptat o telegramă către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român în care exprimă hotărârea sindicatelor de a munci neobosit, sub conducerea partidului, pentru mobilizarea oamenilor muncii la îndeplinirea planului de stat și a angajamentelor în întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului, precum și la îndeplinirea mărețelor obiective ale noului plan cincinal și ale planului de dezvoltare a energiei R. P. Române.

La punctul doi al ordinii de zi, Plenara C.C.S. a aprobat unele măsuri organizatorice. Plenara a eliberat din funcția de președinte al C.C.S. pe tov. Martin Isac, care a primit alte însărcinări pe linie de stat. Plenara a ales în funcția de președinte al C.C.S. pe tov. Constantin Drăgan, și în funcția de secretar al C.C.S. pe tov. Gheorghe Petrescu. (Agerpres)

ÎN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE-AL IV-LEA CONGRES AL P. M. R.

Manifestări cultural-artistice

În împlinirea celui de-al IV-lea Congres al P.M.R. în Capitală și în alte localități din țară au loc în aceste zile numeroase manifestări cultural-artistice organizate de Consiliul pentru răspundere a cunoștințelor cultural-științifice.

În fața unui mare număr de participanți, conducători ai unor instituții centrale de stat și organizații obștești, oameni de știință, artă și cultură fac expuneri asupra proiectelor de Directive adoptate de Plenara C.C. al P.M.R. din 31 mai-2 iunie, documente de însemnătate istorică în viața țării, ale căror prevederi conturează tabloul măreț al viitorului înfăptuiri ale poporului român pe drumul socialismului.

La Ateneul R. P. Române a avut loc simpozionul cu tema „Bilanț insufletitor, perspective luminoase”. Au luat cuvântul academicienii Teodor Burghel și Amilcar Vasiliu, prof. ing. Emanoil Florescu, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, prof. dr. Jean Livescu, membru corespondent al Academiei, adjunct al ministrului învățământului.

În sala Palatului R. P. Române

s-a ținut simpozionul „Socialismul și cultura”. Au vorbit prof. univ. M. Ghelmegeanu, vicepreședinte al Consiliului pentru răspundere a cunoștințelor cultural-științifice, academicienii Remus Răduț, directorul Universității populare București, și Constantin Daicoviciu, rectorul Universității din Cluj, artista emerită Dina Cocea, vicepreședinte al Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale. În grădina de vară „Batiste” a avut loc conferința intitulată „Școala la îndemna țăranilor”, la care a vorbit acad. Ștefan Bălan, ministrul învățământului.

Numerose simpozioane pe diferite teme, printre care „Știință, tehnică, producție”, „Tinerete, muncă, răspundere”, „Știința românească pe meridianele lumii”, „Combinate, uzine născute în senegal”, „Valori universale ale culturii românești”, „România, orizont 1970”, „Stăpîni pe soartă ne făurim viitorul”, „Artă și viață”, „Infloresc regiunile patriei” și altele, vor avea loc în perioada care urmează până la Congresul partidului. (Agerpres)

S P O R T

ȘAH „Cupa Europei” pe echipe

HAMBURG 9 (Agerpres). — În turul trei al „Cupei Europei” la șah pe echipe, reprezentativa R. P. Române a învins cu 6-4 echipa R.F. Germane. La prima masă, Florin Gheorghiu a cîștigat partida cu marele maestru Unzicker, iar la masa 5-a Szabo l-a învins pe Troeger. Celelalte partide s-au terminat remiză. Alte rezultate: U.R.S.S.—R.S.F. Iugoslavia 6-4; R.P. Ungară—Olanda 6-4. Șahiștii noștri, învingători în turul I (5½-4½ cu Olanda) și învinsi în turul II (2-8 cu U.R.S.S.), ocupă acum locul 4 în clasament, după U.R.S.S., Ungaria și Iugoslavia.

Itinerarul „Cupei UCECOM”

Ediția jubiliară — a X-a — a tradiționalei curse cicliste „Cupa UCECOM”, al cărei start se va da duminică 13 iunie din Capitală, se va bucura de prezența unor cicliști fruntași din țara noastră și de peste hotare. Comisia de organizare a primit înscrierea nominală a circa 50 de alergători de la cluburile românești: Steaua, Dinamo, Voința, Olimpia și de la cluburi din Austria (Sport Klub-Viena), Bulgaria (Septemvri-Sofia), Polonia (Start-Varșovia), R. D. Germană (Dynamo-Berlin) și Ungaria (Spartacus-Budapesta).

Întrecerea se desfășoară în 7 etape. Iată de altfel itinerarul etapelor: 13 iunie — București—Pitești (101 km); 14 iunie —

tești—Sibiu (159 km); 15 iunie Sibiu—Cluj (166 km); 16 iunie — duminică contratimp individual (20 km) pe șos. Cluj—Dej, după-amiază cursă în bloc Cluj—Tg. Mureș (116 km); 17 iunie zi de odihnă la Tg. Mureș; 18 iunie Tg. Mureș—Miercurea Ciuc (160 km); 19 iunie Miercurea Ciuc—Brașov (105 km); 20 iunie Brașov—București (172 km).

Dinamo Pitești — Szeged 5-1

PITEȘTI (cosp. „Știința”). — La Pitești a avut loc ieri întâlnirea internațională de fotbal dintre Dinamo și echipa maghiară Szeged. Localnicii au practicat un joc eficient, fapt ce le-a dat posibilitatea să obțină victoria la un scor concludent 5-1 (1-1). Golurile au fost înscrise de Turcan, Ionescu (2) Tirovnicu și Stoienescu (din lovitură de la 11 m.). Din echipa maghiară a marcat Csömör.

La bazinul Obor Centru de inot pentru copii

La bazinul de inot din Bd. Dimitrov nr. 141 (fostul strand Obor), Școala sportivă de elevi nr. 2 a deschis un centru de inițiere și perfecționare a inotului pentru copii. Centrul funcționează zilnic între orele 8-18. Se pot înscrie copii de la vârsta de 5 ani. Înscrierile se primesc zilnic la secretariatul centrului (bazinul Obor, lângă Gara de Est).

DE PESTE HOTARE

Conferința reprezentanților partidelor comuniste din țări europene

PARIS 9 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În zilele de 1, 2 și 3 iunie 1965 a avut loc la Bruxelles o conferință a reprezentanților partidelor comuniste dintr-o serie de țări ale Europei (Austria, Marea Britanie, Belgia, Cipru, Danemarca, Elveția, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda de nord, Irlanda de sud, Italia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Portugalia, Spania, precum și a reprezentanților P.C. din Berlinul de Vest).

Scopul conferinței — se spune în comunicatul dat publicității — a fost de a se realiza un schimb de păreri și de experiență în problemele actuale și de a se ajunge la concluzii asupra unor acțiuni comune.

Conferința a condamnat agresivitatea barbară americană îndreptată împotriva R.D. Vietnam, împotriva dreptului la independență al poporului din Vietnamul de sud și invita la acțiuni unite de mare amploare împotriva acestei agresivități. A fost adoptat un mesaj de solidaritate cu poporul dominican, în care se condamnă intervenția imperialistă americană.

Conferința a luat atitudine împotriva încercării de relansare a proiectelor forțelor nucleare multilaterale sub diferite variante. În legătură cu problema secu-

rității colective europene, conferința s-a pronunțat în favoarea stabilirii de noi raporturi între popoarele întregii Europe, pe baza principiilor coexistenței pașnice, a respectării sistemelor sociale și interesele naționale, pentru dezvoltarea schimburilor economice, culturale, a relațiilor multilaterale între toate popoarele continentului. Conferința a cerut încheierea tratatului de pace cu cele două state germane și s-a pronunțat în favoarea măsurilor îndreptate spre dezarmarea generală și controlată, pentru crearea de zone denucleezate. A fost adoptat un mesaj în sprijinul dreptului poporului cipriot la autodeterminare.

Conferința a subliniat importanța sprijinirii poporului spaniol în lupta sa pentru libertăți democratice, a proclamat solidaritatea sa cu poporul portughez, exprimându-și sprijinul pentru forțele de eliberare din coloniile portugheze. Conferința susține cererea legitimă de legalizare a Partidului Comunist din Grecia și a Partidului Comunist din Germania.

Participanții la conferință au subliniat dorința lor de a întări necetăritățile de acțiune a partidelor frățești, în interesul clasei muncitoare și al popoarelor din fiecare țară, ca și al mișcărilor comuniste și muncitorești, în ansamblu.

Plenara C.C. al P.C. din Australia

CANBERRA 9 (Agerpres). — Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Australia, care a avut loc la Canberra, l-a eliberat pe Lawrence Sharkey din funcția de secretar general al P.C. din Australia, în legătură cu înrăutățirea stării sănătății. Plenara C.C. l-a ales vicepreședinte al P.C. din Australia. Laurie Aaron a fost ales, în unanimitate, secretar general al P.C. din Australia.

Plenara C. C. al Partidului Avangarda Populară din Costa Rica

SAN JOSE 9 (Agerpres). — La San Jose au luat sfârșit lucrările plenarei Comitetului Central al partidului Avangarda Populară din Costa Rica, consacrată examinării situației internaționale și interne. Plenara a constatat că reacțiile interne și externă își încheie eforturile în vederea lichidării cuceririlor democratice ale poporului și pentru instaurarea unei dictaturi. Plenara a cerut intensificarea activității partidului în domeniul întăririi unității forțelor democratice din Costa Rica.

O declarație a lui Gus Hall

WASHINGTON 9 (Agerpres). — Într-o declarație făcută presei, Gus Hall, secretar general al P.C. din S.U.A., salută hotărârea Curții Supreme a S.U.A. prin care a fost declarat ca neconstituțional articolul din legea referitoare la relațiile dintre sindicate și administrație, care interzicea membrilor Partidului Comunist din S.U.A. să dețină posturi de conducere în sindicatele americane.

Cind doi laburiști se îmbolnăvesc

În dezbaterile Camerei Comunelor, unde laburiștii dețin o majoritate de trei voturi, a intervenit miercuri un fapt nou, care ar putea agrava poziția acestora în parlament. Două membri laburiști s-au îmbolnăvit și au fost internați în spital. În acest fel, majoritatea de trei voturi deținută de laburiștii s-a redus la numai un vot.

„Mapai”-ul și-a desemnat candidatul la conducerea guvernului

Din Tel Aviv s-a anunțat că după șapte ore de dezbateri Comitetul central al partidului guvernamental Mapai a desemnat cu 179 de voturi (contra 108 în favoarea lui Ben Gurion) pe Levy Eskol drept candidat al partidului la postul de președinte al Consiliului, după alegerea din noiembrie. Acest vot — subliniază A.F.P. — constituie o victorie importantă a partizanilor lui Eskol asupra „bengurioniștilor”.

Un vast cimp de activitate pentru geologi

(Urmare din pag. I-a)

Electuarea încă din primul an al viitorului plan cincinal a unui volum important de lucrări de prospecțiuni geologice impune necesitatea ca structurile geologice să fie cît mai bine precizate înainte de a se începe lucrările de explorare în special prin sonde adînci, al căror cost este foarte ridicat. Extinderea aplicațiilor geologice pe teren trebuie să mergea în pas cu lărgirea cercetărilor teoretice, care să le susțină. Deoarece sarcinile prevăzute de partid pentru următorii cinci ani presupun ridicarea pe un plan calitativ superior a activității geologilor, asemenea cercetări sînt indispensabile. Trebuie să deslușim larg studiul principalelor probleme care stau în fața geologilor, îndeosebi în ce privește investigarea cu cele mai sensibile mijloace fizice a zăcămintelor ascunse de substanțe minerale utile de toate felurile — unele situate la multe mii de metri adîncime — și să împingăm noi orientări în activitatea de cercetare cu mijloace mecanice a potențialului de bogății ale subsolului țării.

Impresionantele prevederi ale proiectelor de Directive obligă Comitetul geologic să-și sporească contribuția la îmbunătățirea orientării și coordonării activității în acest domeniu, la folosirea cu maximum de eficiență a fondurilor alocate cercetărilor geologice. El va sprijini și în drumul sistematic cercetarea structurilor geologice a țării pentru deschiderea de perspective noi în descoperirea de acumulări de substanțe minerale utile, în vederea asigurării principalelor ramuri ale economiei naționale cu resurse de materii prime minerale proprii și în special pentru creșterea rezervelor de petrol, gaze, cărbuni, mineruri

de fier, neferoase, bauxită, substanțe minerale nemetalifere etc. Unitățile Comitetului geologic vor fi sprijinite să efectueze o gamă largă de lucrări, de la cercetarea fundamentală prin încercarea hărților geologice de ansamblu și de detaliu pînă la stabilirea posibilităților de valorificare economică a unor zăcăminte în vederea exploatarea lor.

Geologii, inginerii, tehnicienii și muncitorii de pe șantier vor depune eforturi susținute pentru a asigura baza de materii prime minerale necesare dezvoltării economiei naționale în conformitate cu prevederile proiectelor de Directive.

Armonie și conflict într-o familie industrială

(Urmare din pag. I-a)

Răspunsul nu ni s-a părut prea multumitor. Parcă răsuna în el îndăgăduința față de propriile lipsuri. Și nu se poate spune că interlocutorul nu cunoaște faptul că, pentru a se asigura o disciplină exemplară în relațiile de cooperare, în primul rînd e necesară exigența uzinei coordonatoare. El nu-și este în nici un caz permis să încalce graficele de lucru. Se pare că acest aspect a fost mai puțin urmărit în uzină.

Din convorbirea avută cu tov. Gheorghe Răduț, secretarul comitetului de partid, cu regret trebuie să spunem că am desprins tendința de a se vedea mai ales „pauză din ochii celorlalți...”.

La membrii familiei

Am mers la întreprinderea „Electroprecizia”, vizată critic mai accentuat de tovarășii de la „Steagul Roșu”. Am discutat cu inginerul șef, Gheorghe Trifu, pe marginea unor pasaje din referatul uzinei coordonatoare. Ce reproșuri se făceau? În primul trimestru al

anului a fost respinse 400 delco-uri, 126 electromotore pentru șlefoare de parbriz, 475 sonde litrometrice.

— Ce sunteți despre aceasta? — Criticele sînt întemțate. Principala cauză rezidă în munca „în asalt”.

— Dar despre munca „în asalt” la „Electroprecizia” noi ne amintim că se vorbește de mulți ani. Această situație trebuie să aibă desigur cauze mai adînci, legate de organizarea producției, de aprovizionarea cu materii prime și materiale.

— Încă nu am asigurat organizarea producției pe flux tehnologic. La unele lucruri de muncă trebuie întărită disciplina tehnologică. În acest sens am luat măsuri. Întîmpinăm greutăți în aprovizionarea ritmică cu unele materii prime. Observațiile beneficiarilor sînt îndreptățite, cu excepția celor menționate în legătură cu sondele litrometrice. Nu noi sîntem vinovații ci ele nu au corespuns. Am făcut ce a cerut serviciul constructor-șef pe baza desenelor. Era bine să se fi recunoscut lucrul acesta.

— În legătură cu aceasta, ing. Vasile Trifu, directorul Fabricii de șuruburi din Brașov, ne-a spus:

— În producția de autocamioane, importante sînt și șuruburile. Se spune: „să acționăm ca un singur organism!” De acord, dar cum? Avem spații de producție, dar nu și suficiente strunguri. În schimb la „Tractorul” și „Steagul roșu” stau nefolosite mașini și utilaje. Au nevoie de șuruburi, dar în „la păstrat” utilizează care nouă ne lipsesc.

— Și eu cred că nu s-a avut suficient în vedere dezvoltarea proporțională a acestor întreprinderi spre a se asigura, în cadrul cooperării, o bună desfășurare a producției. Uzinele de tractoare și cele de autocamioane au devenit un fel de uriaș, iar fabrica de șuruburi a rămas un pitic.

— Ce se desprinde din ancheta de față? Relațiile de cooperare între uzina „Steagul roșu” și majoritatea întreprinderilor colaboratoare sînt în general bune. A crescut răspunderea comună pentru calitatea autocamionului. Unele colective nu manifestă însă exigența cuvenită față de îndeplinirea sar-

șinii. Păreră generală este că întreprinderea „Steagul roșu” nu dovedește deplină răspundere față de sarcinile ce-i revin în această privință. Un exemplu: uzina de piese auto-Colibași este criticată pentru calitatea necorespunzătoare a cutiilor de viteze. Pe drept cuvînt! Dar colectivul are greutăți în soluționarea unor probleme de concepție și tehnologie a fabricației. Uzina coordonatoare nu poate să o ajute? Ba da, dar nu o face. Se dovedește în acest caz o „mamă” vitregă.

Cum sint raporturile între uriași și pitici

Cooperarea fructuoasă ridică probleme și în ce privește repartizarea judicioasă a fondurilor de investiții, dezvoltarea proporțională a întreprinderilor în raport cu uzina coordonatoare.

În legătură cu aceasta, ing. Vasile Trifu, directorul Fabricii de șuruburi din Brașov, ne-a spus: — În producția de autocamioane, importante sînt și șuruburile. Se spune: „să acționăm ca un singur organism!” De acord, dar cum? Avem spații de producție, dar nu și suficiente strunguri. În schimb la „Tractorul” și „Steagul roșu” stau nefolosite mașini și utilaje. Au nevoie de șuruburi, dar în „la păstrat” utilizează care nouă ne lipsesc.

— Și eu cred că nu s-a avut suficient în vedere dezvoltarea proporțională a acestor întreprinderi spre a se asigura, în cadrul cooperării, o bună desfășurare a producției. Uzinele de tractoare și cele de autocamioane au devenit un fel de uriaș, iar fabrica de șuruburi a rămas un pitic.

— Ce se desprinde din ancheta de față? Relațiile de cooperare între uzina „Steagul roșu” și majoritatea întreprinderilor colaboratoare sînt în general bune. A crescut răspunderea comună pentru calitatea autocamionului. Unele colective nu manifestă însă exigența cuvenită față de îndeplinirea sar-

cinilor contractuale. Anumite piese și repere sînt livrate neritmic, sau de calitate necorespunzătoare. Forurile de resort din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini sînt datorate să asigure raporturile cele mai juste și mai exigente între uzinele care cooperează, pentru respectarea cu strictețe a disciplinei contractuale de către toate întreprinderile, pentru întărirea rolului consiliului coordonator în rezolvarea operativă a problemelor complexe legate de nivelul calitativ al producției. Comenzile în cooperare constituie o sarcină de plan de cea mai mare însemnătate; ele trebuie realizate de fiecare întreprindere cu rigurozitatea tuturor celorlalte prevederi de plan.

În același timp, uzina coordonatoare are obligația să acorde mai mult sprijin — asistență tehnică, documentare etc — întreprinderilor cooperatoare. Cooperarea la fabricarea autocamionului trebuie să funcționeze ireproșabil. Este un domeniu în care dreptul de control al organizațiilor de partid din întreprinderile colaboratoare se cere să fie exercitat cu exigență sporită.

Perfecționarea în continuare a relațiilor de cooperare va contribui la valorificarea deplină a avantajelor tehnice și economice ale acestei forme superioare de organizare a producției.

Ce vîrstă aveți?

(Urmare din pag. a II-a)

Nu vom insista asupra consecințelor nefaste ale abuzului sau chiar uzului repetat de alcool, despre care s-a scris pe larg într-un articol precedent. Am vrea numai să amintim că acestea creează dezechilibre nutritive în majoritatea țărilor, grăbind uzura și îmbătrînirea lor. E firesc și necesar ca fiecare dintre noi să-și pună întrebarea: ce-mi prieste și ce nu?

Iar răspunsul să și-l întemeieze pe afirmațiile științei medicale și nu pe criterii pur subiective.

„Viața e scurtă” — de ce s-o scurtăm?

Alimentația are și ea un mare și greu cuvînt de spus. Or, și aici se invocă cu îndulgență slăbiciuni de caracter. „Ce să-i plac, ador mîncarea grasă”, „îmi plac, ce să măninc mult” — sînt refrene auzite adesea din gura unor oameni pe care-i vezi uneori pur și simplu sufocați de propria lor obezitate. Din păcate, asemenea oameni găsesc „înțelegerea” binevoitoare a celor din jur: „Lăsați-l să mănince decît-i place. Viața e scurtă, trebuie să te bucuri de ea”. Intr-adevăr, e scurtă, dar o asemenea îngăduință și autoîngăduință față de abuzurile în alimentație o scurtează și mai mult. Efectele unei alimentații excesive, cu abuz de făinoase, dulciuri și grăsimi de origine animală — unt, untură sau cărnuri grase — se fac în special simțite la nivelul arterelor vasculare. Se știe, de pildă, că leziunile arteriale pe care un individ suferă înaintea prezintă la 50 de ani, nu apar la indivizii normali decît la 60 de ani, dovadă peremptorie a îmbătrînirii obezilor înaintea termen.

Bolile cronice și îndeosebi cele care afectează aparatul circulator, aparatul respirator, și rinichi — boli care stînjinesc aportul de oxigen și de substanțe nutritive la țesuturi sau care împiedică îndepărtarea deșeurilor rezultate din multiplele funcții ale organismului — duc la tulburări de nutriție tisulară, la încheierea sau vicierea metabolismului și, ca urmare, la îmbătrînirea precoce. Același efect îl are și diabetul zaharat, în cursul căruia apar tulburări ale mediului intern privind zahărurile și grăsimile aflate în circulație, cu efecte dăunătoare asupra aparatului circulator. De aici rezultă importanța tratării susținute a bolnavilor care suferă de insuficiență cardiacă, respiratorie sau renală și, de asemenea, de diabet. Dar, drumul spre cronizarea o deschis de neglijență, care determină o adevarată reacție în lanț: o boală uvertă reacționează în faza incipientă

devine o problemă pentru tot restul vieții atunci cînd e tratată cu nepăsare.

În încheiere, controlul periodic al greutății și al tensiunii arteriale se impune, după 40 de ani, ca o regulă elementară de igienă. Menținerea greutății în limite normale, reducerea consumului de grăsimi de origine animală, a făinoaselor și dulciurilor, ore rezervație plimbărilor zilnice, câteva exerciții de gimnastică matinală, ieșiri periodice din mediul profesional și domestic obișnuit în aer liber și vegetație, practicarea unor îndeletniciri recreative — pescuitul, de pildă — respectarea strictă a repausului de noapte, combaterea bolilor cronice și controlul medical, abandonarea excesului de tutun și de alcool pot garanta menținerea vigorii fizice și intelectuale pînă la vîrste înaintate.

Remediu: o viață pasionantă și optimism

Un factor care împiedică îmbătrînirea rapidă este adoptarea unei atitudini active și optimiste față de viață. Avem, în zilele noastre, oameni care la vîrsta de 70-75 de ani și chiar mai mult dovedesc o vitalitate și o putere de muncă remarcabile, aducînd un aport deosebit în domeniul lor de activitate — pe țărmul cercetării științifice, artei, culturii, în viața obștească. Îmbătrînirea începe cu diferența față de ceea ce ne înconjoară și cu neparticiparea la viața socială. Inactivitatea favorizează degradarea capacităților fizice și intelectuale, încetește metabolismul, predispune la îngreșare și îmbătrînirea precoce. Viacitatea și pasiunea în muncă în tot cursul vieții, păstrarea, chiar după încheierea anilor de muncă, a contactului cu ritmul vieții productive, asumarea unor sarcini obștești și de utilitate publică, cultivarea spirituală și fizică prin lecturi, muzică sau spectacole și practicarea moderată a unui exercițiu fizic dozat în raport cu capacitățile fiecăruia. Împiedică „desangrenarea” individului în vîrstă și îmbătrînirea rapidă. Este, în fond, nu numai un deziderat de ordin personal al fiecăruia dintre noi, dar și o obligație față de societatea în mijlocul căreia trăim.

DE PESTE HOTARE

MAROC: Regele și-a asumat funcția de prim-ministru

Ziarele de ieri au publicat știrea că în Maroc a fost decretată starea excepțională. Regele Hassan II a preluat puterea executivă pe un timp nelimitat, activitatea parlamentului a fost suspendată, iar guvernul condus de Bahini și-a prezentat demisia. Știri sosite marți din Rabat anunță formarea unui nou cabinet, în care regele deține funcția de prim-ministru. 15 componenți ai vechiului guvern își păstrează portefeuile, dar fostul premier Ahmed Bahini nu mai figurează printre aceștia.

Evenimentele din Maroc nu au surprins pe observatorii politici. După părerea unor, „o criză latentă” se făcea observată de multă vreme în legătură cu nemulțumirile manifestate în rândul populației față de înrăutățirea situației economice. În țară s-au înregistrat în ultimul timp o serie de demonstrații cu caracter revendicativ, cele mai recente fiind manifestările studenților și elevilor din principalele orașe.

Ziarul francez „Le Monde” scrie că „s-ar putea admite sau nu că elevii au fost, așa cum afirma comunicatul oficial, incitați să manifeste de către unii profesori aparținând unor organizații politice”, dar, adaugă ziarul, „aceasta nu este nici ne mulțumirea partidului Istiqlal și nici a Uniunii naționale a forțelor populare (partide de opoziție — n.r.). Este nemulțumire, pur și simplu”. Ziarul arată că somajul crește, în viața comercială domnește marasmul, iar costul vieții sporește mereu.

Observatorii, scrie agenția „France Presse”, sînt inclinați să creadă că suspendarea parlamentului însoțită sfîrșitul regimului monarhic parlamentar instituit în Maroc prin referendumul din decembrie 1962 și pus în aplicare în 1963. Referindu-se la decretarea stării excepționale, care a fost deaprobată de către partidele de opoziție, ziarul partidului Istiqlal scria luni că „nu există vreo amenințare reală la adresa integrității teritoriale a țării sau a instituțiilor constituționale”, care să li îndreptățit o asemenea măsură.

Comentariul de presă subliniază că nu se poate prevedea în ce fel vor evolua evenimentele din Maroc și mai ales dacă noua formulă de guvernare va asigura o stabilitate politică.

Augustin BUMBAC

Evoluția Pieței comune în 1964-1965

Punerea la punct a unei politici economice comune rămîne în suspensie

BRUXELLES 9 (Agerpres). — Comisia Pieței comune a dat publicității la Bruxelles cel de-al 8-lea raport anual în care face o trecere în revistă a evoluției C.E.E. pe perioada aprilie 1964 — martie 1965. În introducerea raportului, comisia preconizează eliminarea completă a tarifelor vamale la produsele industriale ale „celor șase” pînă la 1 iulie 1967, dată la care ar urma să fie creată uniunea vamală a țărilor membre.

În domeniul agrar, raportul preconizează că, pînă la 1 iulie 1967, „cel șase” să pună la punct politica agrară comună. Raportul apreciază că hotărîrea luată în decembrie 1964 de către Consiliul Ministerial al Pieței comune în domeniul cerealelor deschide calea fixării unor prețuri comune și la alte produse agricole.

Pe de altă parte, raportul constată că în anumite domenii, cum ar fi o politică comună a transporturilor și o politică comercială comună, s-au făcut progrese insuficiente. De asemenea, raportul menționează că dificultățile economice prin care au trecut cele mai multe dintre țările membre ale Pieței comune în anii 1963—1964 au afectat gradul de interdependență economică realizat de „cel șase”. De aceea, apreciază raportul, este necesară o accelerare a elaborării unei politici economice comune.

Presiuni asupra Franței pentru returnarea unei datorii către S. U. A.

WASHINGTON. Senatorul J. W. Fulbright, președintele comisiei senatoriale pentru afacerile externe, a cerut oficialităților ministerului de finanțe al S.U.A. să exercite în continuare presiuni asupra Franței pentru returnarea sumei pe care o datorează Statelor Unite din primul război mondial. Fulbright l-a informat pe Merlyn Truett, ministru adjunct al finanțelor, că Franța datorează Statelor Unite șase miliarde și jumătate de dolari. El a adăugat că trebuie să se stabilească o legătură juridică între datoria Franței și cererile de aur ale acestora pentru tranzacțiile cu Statele Unite.

Confirmarea angajării directe a trupelor S.U.A. în Vietnamul de sud

● Răspunzînd la o întrebare cu privire la modul în care Statele Unite vor reacționa la o eventuală cerere sud-vietnameză de „ajutor combatant”, purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Robert McCloskey, a declarat că comandantul trupelor S.U.A. din Vietnam, generalul William Westmoreland, a fost autorizat să angajeze trupele americane în operațiuni „de sprijin combatant”. Declarația Departamentului de Stat — a transmis agenția Associated Press — pare să ducă S.U.A. cu un nou pas înainte în direcția unei implicări fățișe în războiul terestru din Vietnamul de sud. Această hotărîre, a afirmat purtătorul de cuvînt, a fost luată de președintele Johnson.

● Într-un editorial publicat ieri, ziarul „New York Times” critică hotărîrea de a se acorda trupelor americane un rol „combatant” în războiul din Vietnamul de sud. Ziarul scrie: „Poporul american a fost informat ieri, de o oficialitate minoră a Departamentului de Stat, că, în realitate, el duce un război terestru pe continentul Asiei. Un asemenea război ar putea să absoarbă pînă la sfîrșit tot aițtea trupe americane cîte au fost folosite în Coreea”.

● A.F.P. a anunțat că la 8 iunie bursa din New York a suferit „cea mai puternică scădere după asasinarea președintelui Kennedy”. Hotărîrea Washingtonului de participare directă a trupelor americane în luptele din Vietnam a contribuit la această scădere a cursurilor.

● Criza politică continuă la Saigon. Miercuri, șeful guvernului, Quat, a făcut cunoscut pentru prima dată în mod public existența unor grave disensiuni între el și șeful statului, Phan Khac Suu. Quat a afirmat că guvernul „a făcut apel din nou la generalul pentru a interveni ca mediator în actuala criză”.

● După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, la 8 iunie formațiuni de avioane de luptă cu reacție americane au bombardat și mitraliat fabrici, instituții publice, școli și cartiere populate din orașul Vinh, în provincia Nghe An, provincie Quang Binh, Ha Tinh și Thanh Hoa, precum și insula Hon Mat. Unitățile Armatei Populare Vietnameze au doborât două avioane americane.

Correspondență din Atena

Problema cipriotă din nou în atenție

● Tratatul secret greco-turc ● Spre o împărțire a insulei? Opoziția guvernului cipriot ● Ambasadorul grec la Nicosia invinuit de a sprijini pe liderii politici

Ziarul proguvernamental „To Vima” anunță că „la Ankara au avut loc tratative secrete între ambasadorul grec Zgurdeos și ministrul afacerilor externe al Turciei, Isik, care au scopul de a pregăti terenul în vederea unei noi întrevederi” între miniștrii de externe ai celor două țări „în cadrul căreia se va aborda problema cipriotă”.

De asemenea, ziarul relevă că din partea turcă s-ar fi prezentat cererea de a i se acorda 18 la suta din teritoriul Ciprului sau o parte corespunzătoare în altă regiune a Greciei, în schimbul acceptării de către Turcia a unui Cipriul cu Grecia. „Elefteria”, un alt cotidian proguvernamental, anunță că această cerere a fost deja respinsă de guvernul grec, drept inacceptabil.

Între timp, la Atena au avut loc o serie de întrevederi ale premierului Papandreu și ministrului de externe Costopoulos cu ministrul afacerilor externe al Ciprului, Kyprianu. Într-o declarație făcută presei, Kyprianu a reafirmat poziția guvernului cipriot care se pronunță împotriva acordării

unor schimburi teritoriale, baze militare sau închirieri de părți ale teritoriului insulei în schimbul unirii Ciprului cu Grecia.

La Nicosia a avut loc o demonstrație în sprijinul poliției președintelui Makarios. Politivul ziarului grec „Kathimerini”, „cercurile oficiale cipriote își exprimă via neliniște în legătură cu faptul că guvernul grec, cu toate că l-a asigurat pe președintele Makarios că nu va discuta cu Turcia asupra esenței problemei cipriote în lipsa reprezentanților guvernului insulei, discută totuși chestiunea schimburilor în vederea unirii”. La zîndul său, ziarul „To Vima” subliniază că presa cipriotă continuă să se pronunțe împotriva dialogului greco-turc. Pe de altă parte, ziarul proguvernamental cipriot „Telefeia” acuză pe ambasadorul grec la Nicosia că ar subvenționa ziarul opus guvernului Makarios și ar fi luat parte la „întîlniri conspirative” împreună cu liderii opoziției din Cipru.

C. ALEXANDROAIE

VIZITA PREȘEDINTELUI TITO ÎN R. D. GERMANĂ

BERLIN 9 (Agerpres). — În cadrul vizitei pe care o întreprinde în R. D. Germană, Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslaviei, secretar general al U.C.I., a avut o întrevedere cu Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G. A fost de față Willi Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. și președintele Consiliului de Miniștri.

În clădirea Consiliului de Stat al R. D. Germane au început la 9 iunie convorbirile oficiale între delegația iugoslavă, condusă de Iosip Broz Tito, și delegația Republicii Democratice Germane, condusă de Walter Ulbricht.

Primul schimb de păreri s-a referit la problemele internaționale care interesează cele două țări, precum și la problema dezvoltării continue a relațiilor de prietenie strînsă dintre cele două state. În aceeași zi, președintele Tito, însoțit de Willi Stoph, a plecat la Dresda.

„Luna-6” își continuă zborul

MOSCOVA 9 (Agerpres). — Stația automată „Luna-6” lansată în Uniunea Sovietică la 8 iunie, își continuă zborul spre Lună. În timpul zborului, cu stația s-a luat legătura prin radio de patru ori, obținîndu-se date despre traiectoria urmată, despre funcționarea sistemelor de bord și diferite informații științifice. Legătura prin radio cu stația „Luna-6” este stabilă, iar sistemele de pe bordul stației funcționează normal.

La 9 iunie, ora 15 (ora Bucureștiului), stația automată „Luna-6” se afla la o distanță de 230 000 km de Pămînt.

GUVERNUL DIN ADEN SE DISOCIAZĂ DE MĂSURILE ÎNALTULUI COMISAR BRITANIC

ADEN 9 (Agerpres). — Guvernul din Aden s-a disociat de noile măsuri „excepționale” luate simbăt de înaltul comisar britanic, Turnbull, calificîndu-le ca „retrograde”. După cum s-a mai anunțat, măsurile vizează, în primul rînd, mișcarea de eliberare națională din Federația Arabiei de sud, în special

Frontul de eliberare națională care a fost declarat „organizație teroristă”.

Într-un comunicat oficial, guvernul din Aden, condus de Abdul Mackawee, își exprimă neliniștea față de această „inițiativă menită să submineze activitatea guvernului și, poate, să-l oblige să demisioneze”.

Polițiști brazilieni îl caută pe... Sofocle

În timpul unui spectacol cu „Electra”, pe o scenă din Rio de Janeiro, cunoscuta actriță Izolda Oresta, interpretă rolului titular, s-a îndepărtat de la text și... a dat citire unui apel către populația orașului, de a participa la acțiunile de protest împotriva intervenției americane în Republica Dominicană. În sală — o furtună de aplauze; polițiștii care asistau, cu mistuna menținerii ordinii, au interpretat apelul ca un episod din piesă. Actrița a fost imediat arestată, iar spectacolul între-

A fost sau n-a fost ?

Potrivit unei știri transmise de agenția France Presse din Lisabona, în cursul serii de marți Chombe a sosit în capitala portugheză cu un avion militar portughez. Cenzura din Lisabona nu a autorizat ziarele să menționeze știrea. În cursul dimineții de miercuri, cenzura a fost ridicată, iar postul de radio național a anunțat la orele 12 (G.M.T.) următoarele: „Primul ministru al Congoului, Moise Chombe, a trecut prin Lisabona. El a fost primit de președintele Consiliului” (Salazar). Lovitura de teatru s-a produs

Astăzi, cosmonauții americani J. McDivitt și E. White sosesc la centrul spațial din Houston. Posturile de televiziune din S.U.A. au reprodus filmul în culori înfățișînd evoluțiile lui White în spațiul cosmic. O imagine ne-a fost transmisă prin telefoto Agerpres

Preludiu la dialogul franco-vest-german

La 11 iunie președintele Franței sosește la Bonn. El va avea convorbiri cu cancelarul vest-german. După cum s-a aflat, pe agenda convorbirilor sînt inscrite propunerile șefului statului francez privitoare la raporturile vest-europene, probleme economice, cu privire la alianța atlantică și la relațiile Est-Vest. Apropiatele întrevederi încep în condițiile cunoscutii tensiuni intervenite în relațiile franco-vest-germane, sporite în urma vizitei recente la Washington a cancelarului Erhard. Acesta și-a precizat punctul său de vedere, înainte de întrevederile cu generalul de Gaulle, într-un interviu publicat ieri de ziarul „Kölnische Rundschau”.

DIE WELT : O stringere de inimă neascunsă la Bonn

Pe marginea viitoare vizite a generalului de Gaulle la Bonn, cotidianul vest-german „Die Welt” publică un articol în care se spune:

„Bonnul întîmpină cu o stringere de inimă neascunsă vizita președintelui francez. De fapt, există suficiente motive de îngrijorare. Încă nu s-a uitat nefericită întrevedere de vara trecută, care a luat sfîrșit cu polemici și reproșuri reciproce. Pericolul ca actuala întrevedere să declanșeze o atmosferă asemănătoare trebuie luat neapărat în considerare. Căci încercarea lui Erhard de astă-îarnă de a realiza o împăcare s-a dovedit a fi iluzorie. Ar fi bine ca Bonnul, în general, să nu-și facă iluzii că prin vorbe bune s-ar putea reduce distanțarea Franței (din ce în ce mai mare) față de alianța atlantică”.

ceva mai tîrziu: sosit la Paris, într-un interviu exclusiv acordat corespondentului radioteleviziunii belgiene, Chombe a dezmințit „categoric” că ar fi fost marți la Lisabona. Care ar putea fi, totuși, explicația acestor știri contradictorii? Una singură: anume că Chombe, care în aceste zile a fost demascat din nou de revista „Jeune Afrique” ca vinovat principal pentru asasinarea lui Lumumba, n-ar dori să fie tocmai acum asociat, așa cum și este, cu politica colonialistilor portughezi în Africa.

SCURTE ȘTIRI

NEW YORK. La 9 iunie au fost reluate dezbaterile Consiliului de Securitate în problema dominicană. Reprezentantul Franței, Roger Seydoux a propus ca secretarul general al O.N.U., U Thant, să accese un sprijin sporit reprezentantului său personal în Republica Dominicană pentru a-i permite supravegherea îndeplinirii acordului de încetare a focului și anchetarea actelor de violență și a arestărilor arbitrare în rîndul populației civile. Secretarul general al O.N.U. a declarat că se studiază cu atenție propunerea. Reprezentantul american sprijinit de cel britanic, s-a pronunțat împotriva propunerii franceze. Reprezentantul U.R.S.S. a sprijinit propunerea franceză.

ROMA. Miercuri au declarat grevă la Milano peste 700 000 de muncitori din industrie și transporturi. Ei luptă împotriva concedierilor, a închiderii întreprinderilor, pentru înnoirea contractelor de muncă și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

VIENA. Noul președinte al Austriei, Franz Jonas, a depus miercuri jurămîntul în fața celor două Camere ale parlamentului. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, el a făcut un apel la menținerea păcii în lume.

MOSCOVA. La 9 iunie, E. Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, șeful delegației guvernamentale a R. D. Vietnam. Au fost discutate probleme ale dezvoltării continue a colaborării sovieto-vietnameze, precum și alte probleme de interes comun. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă deplină și de cordialitate.

WASHINGTON. Cu prilejul convenției anuale a Asociației librării americane, a fost organizată o expoziție internațională de carte. Cărțile și albumele tipărite în R. P. Română au trezit un viu interes și s-au bucurat de o bună apreciere din partea specialiștilor și vizitatorilor.

PARIS. Miercuri au început desfășurări în cadrul partidelor politice interesate în proiectul adoptat de congresul S.F.I.O. privitor la colaborarea în vederea alegerilor prezidențiale. Organizațiile membre ale Convenției instituțiilor republicane, care grupează numeroase cluburi politice și mișcări de orientare socialistă, au ținut o sesiune în care au aprobat crearea așa-numitei „Federații democrat-socialiste”.

HANOI. Mohamed Yazid, președintele comisiei pentru problemele externe a Adunării Naționale constituante a Algeriei, trimis special al președintelui Ben Bella, a fost primit la 9 iunie de Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, căruia i-a înmînat o scrisoare adresată de Ben Bella președintelui Ho Și Min.

TORINO. La Galeria de artă modernă din Torino a fost inaugurată expoziția „Arte și mișcarea de rezistență în Europa”. Sînt prezentate aproximativ 500 de lucrări de sculptură, pictură și grafică ale unor artiști cunoscuți din 18 țări. Republica Populară Română participă la această expoziție cu lucrări de Aurel Jiquidi, Leon Alexe, Jules Perahim, Iosif Ross, Vida Geza și alții.

BELGRAD. Consulul general al R.S.F. Iugoslaviei la München a fost grav rănit în urma unui atentat la Meersburg. Cu toată operația efectuată, starea sănătății consulului este critică.

JOHANNESBURG. Ministrul Justiției al Republicii Sud-Africane a declarat în fața parlamentului că în primele cincini luni ale acestui an au fost executate 494 persoane, dintre care majoritatea adversari ai apartheidului.

ROMA. Au început lucrările unei conferințe europene în problema amnistierii deținuților politici din Venezuela. Participă reprezentanți de seamă ai viefii politice și obșteti din Anglia, Chile, Grecia, Franța, Italia, U.R.S.S. și alte țări.

MIRNII. Meteorologii sovietici de la stația „Vostok” din Antarctica au înregistrat o temperatură neobișnuită — minus 82,4 grade Celsius.

TOKIO. La santierul naval „Mitsubishi Dzukoghio”, din Nagasaki, a fost terminată construirea celui mai mare doc din lume. Lung de 350 și lat de 56 m. docul permite construirea de nave cu un deplasament de pînă la 170 000 tone. Timpul de construcție a vaselor s-a redus cu aproape 50 la sută.

CARACAS. În regiunile muntoase din Venezuela au avut loc puternice lupte între trupele guvernamentale și detașamente de partizani.

După un marș îndelungat, numeroși cultivatori de țesle din Arligas, provincie din nordul Uruguayului, au sosit, cu familiile lor, la Montevideo pentru a cere gu vernului să le distribuie terenuri necultivate

NOTE Cincisprezecele atlantic și dublura spaniolă

Toate mijloacele de seducție sînt puse în funcțiune de cercurile oficiale de la Washington pentru a regrupa o clientelă internațională oarecum risipită”. Scriind aceasta, ziarul parizian „Le Figaro” adăuga că „Madridul n-a fost scutit de a fi vizat, și el se arată cu atît mai sensibil la invitație cu cît inițiativa americane sînt susceptibile să-i asigure origipenul pe care îl cer dificultățile sale economico-sociale”.

De astfel de imitații n-a fost lipsită Spania nici pînă acum; dar în prezent, cum remarcă comentatorii de presă, acțiunile ei la bursa cotizației nord-atlantice înregistrează o creștere sensibilă datorită tendințelor tot

mai accentuate ale Franței de a se desprinde de N.A.T.O. În perspectiva retragerii de sub controlul N.A.T.O. a unor noi unități navale franceze — arată ziarul „Combat” — Statele Unite vor „să ajute” Spania să-și pună pe picioare forțele navale și chiar cele aeriene. Convorbirile în acest sens au ajuns într-un stadiu avansat; ele urmăresc dotarea Spaniei, pînă în anul 1970, cu noi unități navale, avînd la bază două mari port-avioane.

„Reorganizarea la care este supusă marina spaniolă — subliniază ziarul — ar permite pregătirea participării sale active la alianța nord-atlantică”.

S. B.